

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UNHINGED

AN EROTIC DOOR ROMANCE

VERA VALENTINE

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Copyright © 2023 Word Chick Content LLC

Tüm hakları saklıdır

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü yayıncının açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

ISBN-13: TBD

ISBN-10: TBD

Kapak tasarımı: Vera Valentine Kongre
Kütüphanesi Kontrol Numarası: TBD
Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır

Unhinged

tarafından Vera Valentine

Copyright © 2023 Word Chick Content, LLC | Tüm Hakları Saklıdır

Yasal Bilgiler

Maalesef Gerekli Bir Uyarı: Bu kitabın e-kitap versiyonunu başka bir kaynaktan aldıysanız veya indirdiyseniz:

- Kindle Unlimited programı,
- Amazon'dan doğrudan satın alma veya
- Bookfunnel aracılığıyla doğrudan yazardan (Vera Valentine) sağlanan veya yazar tarafından onaylanan bir ARC veya tanıtım kopyası,

SAHTE KOPYA okuyorsunuz, HIRSIZLIK yapıyorsunuz ve KORSANLIĞA DESTEK VERİYORSUNUZ. Korsan kitaplardan elde edilen gelir kaynakları genellikle terör örgütleri, insan kaçakçılığı ve diğer yasadışı faaliyetleri aklayan veya bunlara para sağlayan denizaşırı sitelerden gelmektedir.

Buna ek olarak, yazar olarak geçimimizi sağlama becerimize bilinçli olarak zarar veriyorsunuz, çünkü bu sadece çalışmalarımız için ödeme almamızı engellemekle kalmıyor, kitaplarımızı Amazon'da satma becerimizi de tehlikeye atıyor. Lütfen çalmayın, çalınmasını teşvik etmeyin veya korsan kitap indirmeyin - çoğu yazar basit bir inceleme karşılığında size bir kopya vermekten mutluluk duyacaktır. İyi insanlar olmak için elimizden geleni yapıyoruz - lütfen bizimle durduğumuz yerde buluşun. Teşekkürler ve bu konuda ağır konuştuğumuz için özür dileriz - yasal okuyucularımızı gerçekten seviyor ve takdir ediyoruz.

Bu hikaye %100 insan yaratıcılığı (ve muhtemelen biraz akıl hastalığından fazlası) ile yaratılmıştır - başka bir deyişle, BU KİTABIN YARATILMASINDA HİÇBİR YZ (Yapay Zeka) KULLANILMAMIŞTIR VEYA KAPAK SANATI. Yazarın güçlü inancı, üretken YZ'nin mevcut durumunun etik olmadığı ve yalnızca sayısız sanatçı ve yazarın çalışmalarının izinsiz çalınması ve kullanılması nedeniyle var olduğudur. Bu yayının yapıldığı tarihteki mevcut haliyle YZ'nin korsanlıktan hiçbir farkı yoktur ve eğer bunu destekliyorsanız, ben de sizi desteklemiyorum.

Adanmışlık

Bu kitap, bir Facebook grubunda, yanlışlıkla "kapalı kapılar ardında" bir aşk romanı okumak zorunda kalmamak için hikayenin başında ctrl + f tuşlarını kullanarak "yarrak" kelimesini aradığını ilan eden okur için.

Parla, seni müstehcen elmas, dünyanın senin gibi daha çok kadına ihtiyacı var.

(Bu arada burada 14 kez geçiyor, bu da hiç fena değil).

Yazardan Bir Not

Tehlike Kapıyı Çaldı....

Birisi Tana'yı yakından izliyordu, ama bu kişi Tana'nın sandığından çok daha yakındaydı. Samimi anlardan kanepedeki tembel öğleden sonralarına kadar her şeyi gizlice görmüş ve bu arada ona aşık olmuştur. Sorun şu ki, bir başkası da izliyor ve Tana'ya olan takıntısı çok daha tehlikeli.

Kapısının önü olduğunu iddia eden bir adam, hayatına yönelik yakın bir tehdit hakkında onu uyarmak için rüyalarına girdiğinde, Tana başlangıçta bunu tuhaf gece atıştırmalıklarına bağlar. Ancak ciddi ziyaretçisi onu korumaya da hazır olduğunu söyleyince her şeyi yeniden düşünür - hem de büyük bir iyilik karşılığında.

Tana en iyi savunma hattını beklenmedik doğaüstü bir müttefikle değiştirdiğinde, apartman koridorunun ötesinde gizlenen tehdit, kanun yaklaştıkça umutsuzlaşmaya başlar. İnsanlık dışı yoldaşı onu insanlığın en kötüsünden kurtarabilecek mi, yoksa ikisi için de çok mu geç?

İçerikle İlgili Hususlar: Unhinged, insan bir kadının, daha sonra bir erkeğe dönüşen ön kapısıyla ilişkiye girmesini içeren paranormal bir aşk hikayesidir. Bu hikaye kapı tokmağı yerleştirme, röntgencilik (MC'den FMC'ye), röntgencilik (FMC'ye karşı kötü adam), kadın-erkek şiddetine ima (sayfa dışı), ayartıldıktan sonra öldürülen kadın (hikaye başlamadan önce sayfa dışı, açık olmayan), gizli zorla girme (kötü adam tarafından FMC'ye karşı ana anahtar aracılığıyla), gizli iç çamaşırı hırsızlığı (kötü adam tarafından FMC'ye karşı), kasıtlı yiyecek uyuşturma, alkol kullanımı, mesaj yoluyla taciz (FMC'ye karşı kötü adam) içerir, Korunmasız seks içeren bir seks partisine imalar (ana karakter olmayan, sayfa dışı), silah şiddeti (sayfada), ateş ederek "ölüm" (sayfada), ahşap macunu kullanımı, seks oyuncağı kullanımı, kondom kullanımı, polisle çalışma, polisle konuşma, erotik aşağılama (çok hafif), komutlardan fetişistik zevk alma, kayganlaştırıcı kullanımı, kadın hakimiyeti (bakım sonrası ile birlikte), erkek teslimiyeti (bakım sonrası sağlanır).

Bu listede olması gerektiğini düşündüğünüz herhangi bir içerik hususundan bahsetmeyi atladıysam, lütfen bana bildirin! Okuyucularımın güvenliği ve rahatı

her zaman önceliklidir.

Bölüm 1

Bir kapı olarak, Tana'ya ne zaman aşık olduğumu bilmiyordum, sadece kesinlikle aşık olduğumu biliyordum.

Yumuşak parmak uçlarını kapı tokmağımın soğuk pirinç kısmına ilk kez değdirdiği gün, sadakatle koruduğum daireyi ilk kez gezdiği gün olabilirdi. Eşiğimin hemen ötesindeki küçük mutfağın yontma formika tezgahında kağıtları imzalarken yanağındaki ışık oyununu büyülenmiş bir şekilde izlemiştim.

Anahtarı kilidime sokarken gösterdiği özeni o zaman fark etmiş olabilirim. Geceleri arkamda güvenle saklanarak geçirdiği altı ay boyunca, anahtarını hiç rahatsız edici bir şekilde sallamamış ya da düğmeyi çok sert çevirmemişti. Hayır, Tana değil. İçeri girmeye çalışmadan önce her zaman kilidin açıldığından emin olur ve asla sürgüdeki yapışkan mandalın ötesine geçmeye çalışmazdı.

Önceki kiracılarım gibi değildi, beni çok sert omuzlayan ve gerekmediğinde bile çarpmana izin veren huysuz bir çift erkek oda arkadaşım. Hayır, Tana'nın yaptığı gibi güzel bir hoş geldin paspası serecek ya da önümdeki sık ağaçlı ormana bakan çukurlu beton meydanı süpürecek kadar medeni değillerdi.

Ah, yanağını boyalı yüzeyime bastırduğunda, yemek teslimatı yapan kişinin gerçekten iddia ettiği kişi olduğundan emin olmak için gözetleme deliğinden baktığımda hissettiğim mutluluk. O kısacık anlarda parfümünü, nefesinin ve bedeninin sıcaklığını, hatta bazen başı başka yöne kayarken ipeksi dudaklarının kenarını bile algılayabiliyordum.

Bir keresinde, gözetleme deliğinden bakmak için parmak uçlarında yükselirken göğüslerinin baskısına kapıldım, tişörtü düz sırtıma fısıldıyordu. Ne kadar denesem de, yumuşak yanağına dokunduğumda heyecanla serbest kalan sürgümü tutamadım. Tana, benim tatlı, şaşkın küçük Tana'm, sürgüyü yavaşça yerine çevirdi ve kilitli olmayan kapıyı açarak

Diğer tarafta bekleyen teslimatçıyla gergin bir şekilde kıkırdıyordu. Binanın tuhaf bir şekilde yerleştiğine dair mırıldanmasını dinledim, yaz nemi kapı çerçevesinin ahşabını kesinlikle şişiriyordu.

Doğrusunu söylemek gerekirse, Tana şişliklerim konusunda haklı olsa da nemi seviyordum. Apartmanın klima üniteleri çok eskidi ve yaz sıcaklığında çok az rahatlama sağlıyordu. Bu da beni sıkıca bağladıktan sonra uygun şekilde giyinmesi anlamına geliyordu ki bu da neredeyse hiç giyinmediği anlamına geliyordu. Çok az giydiği atletleri ve minik şortlarıyla apartmanda hoplayıp zıplıyor, süpürge yaparken ya da bilgisayar işinde çalışırken radyodaki müzik eşliğinde küçük danslar yapıyordu.

Özellikle bunaltıcı bir günde, asla unutmayacağım bir günde, uzun ve terli dakikalar boyunca birlikte sıkışmıştık. Tana serinlemek için dondurucudan market markalı vişneli ikiz gazoz almıştı. Yapışkan kâğıt ambalajını soyup attıktan sonra sırtıma ağır bir şekilde yaslandı ve yere oturana kadar kaydı. Uzun süreli temasın katıksız, manyetik çekimi lentodan kapı eşiğine kadar içimi ürperti ve ona karşı kesinlikle bir şeyler hissettiğimi fark etmemi sağladı.

Aslında Tana'ya olan arzum gün geçtikçe daha da artıyor, akşamları eve döndüğünde parmak uçlarının aletimdeki her fırçasından, kenarımdaki her nazik kavrayışından zevk alıyordum. Benimle kalmasını istemekle, onu ormanın kenarındaki bu yıkık dökük apartmanlardan daha iyi, daha güvenli bir yere götürmek arasında gidip geliyordum. Ne yazık ki sessiz bir nöbetçi olduğum için bunu yapamıyordum.

Burada korkunç şeyler gizleniyordu, sadece bir bina ötede. Tana buraya taşınmadan kısa bir süre önce, Tana'nın aşırı dost canlısı yöneticisi Randall'ın bir gece sitenin ötesindeki ormana doğru kayboluşunu izlemiştim. Yanında sürüklediği kız dengesiz bir şekilde sendeliyordu ve rahatsız edici bir şekilde Tana'ya benziyordu. Evrakları imzaladığı gün bir an için, o gece gördüğüm kadınla aynı kadın olduğundan neredeyse emindim. Ama hayır, benim Tana'm biraz daha uzun boyluydu ve sevimli bir şekilde kalkık burnunun kenarına okuma gözlüğü takmıştı. Teni de daha koyu bir tondaydı, ormandan bir daha dönmeyen solgun kadından ziyade benim boyalı meşeme daha yakındı.

Randall ne zaman Tana'nın dairesindeki bir şeyi "kontrol etmek" için yağlı bir çekicilikle içeri sızsa, sürüngenin cılız parmaklarına çarpmamak için kendimi zor tutuyordum. Tana'yı korumanın ötesinde pek az içgüdüm vardı, ama kendimi bilinçli biri olarak açıkça ortaya koyma fikri içimi korkunç bir kaynaksız kozmik dehşet duygusuyla doldurdu: bana hayat veren gücün bir uyarısı, kesinlikle. Yine de, Randall'ın gözlerinin, arkası dönükken, istenen kağıtları, aletleri ya da kaçınılmaz olarak eğilmesini gerektiren başka bir şeyi alırken değerli sorumlumu yutması hoşuma gitmedi. Tana, adamın yırtıcı aurasını sezmiş gibi görünüyordu ve bir şey istendiğinde belinden ziyade dizlerinden eğilerek aralarındaki mesafeyi her zaman sert ve kibar bir şekilde koruyordu.

Ve ne zaman kibarca da olsa başarılı bir şekilde kapıcıyı dairesinden kovmayı başarsa, kilidi çevirir, sırtını benimkine yaslar ve rahat bir nefes alırdı. Mimari açıdan onu desteklemekle yükümlü olsam da, yine de aktif olarak onun rahatını sağladığımı hissediyordum. Bu düşünce beni eşliğime kadar ısıttı.

Yine de Tana'nın göremediği şeyi görüyordum: Randall'ın ben kapandıktan sonra dış çerçevemin kenarlarını vahşice kavramasını, o kadar yakınima eğilmesini, iğrenç nefesinin önümde hayalet gibi dolaşmasını. Parmak uçları hayal kırıklığıyla bükülürdü, avını reddeden bir yırtıcı gibi, mırıldanarak koridorda ilerlemek için iter ve uzaklaşırdı. Tana onu son kez dışarı çıkardığında beden dili daha agresifti, bunun bir hile olduğunu bildiğim bir randevu olduğunu iddia ediyordu.

Ne yazık ki Randall'ın da bunun bir oyun olduğunu bilmesinden korkuyordum.

Bölüm 2

Ertesi gün, bir yumruğun yan tarafıyla irkilerek kendime geldim. İkinci sert vuruştan sonra, acı hissetmediğime şükrettim - hareketler keskin ve ağırdı ve etten yapılmış olsaydım beni morartırdı. Kapıyı çalanın Randall olduğunu düşünerek inatla yerimde kalmaya hazırlandım ama onun yerine koyu mavi üniformalı bir adamla karşılaşınca şaşırdım. Tana'nın hafta sonları durmadan izlediği televizyon programlarına göre ziyaretçi bir *subaydı, ancak programdakilerden* çok daha az çekiciydi.

Sabah darmadağınık -ama yine de güzel- Tana yüzünü sırtıma yaslamış, gözetleme deliğinden dışarıdaki memura bakıyordu. Kapıyı çekip açtığı anda, memurun omzuna takılı telsizden gelen ciyaklamalar ve bip sesleri beton koridorda yankılandı.

"Bayan Vennt? Ben polis memuru Holden. Odağımı beklenmedik ziyaretçiden Tana'ya kaydardım, parmaklarının kenarımdaki kıvrımını ve kulağının arkasına ittiği bir tutam saçını inceledim. Sevgimin nesnesine konsantre olmak adına konuşmasına kulak tıkadığım subayı dinlerken başını salladı. Ancak Tana'ya grenli bir fotoğraf gösterdiğinde dikkatim tekrar memura döndü. Bir irkilmeyle bunun benim Tana'ma çok benzeyen, Randall'la birlikte ormandan hiç dönmemiş olan aynı lanetli kadın olduğunu fark ettim. Tana, benim tanıdığımı fark edemeyince usulca başını sallamakla yetindi, kaşları endişeyle çatıldı, gözleri koridordan aşağıya, memurun eliyle işaret ettiği, artık baharın ilk günlerinde büyüyen sık ormanlık alana kaydı.

"-Buraya yaklaşık altı ay önce taşındım, daha fazla yardımcı olamadığım için çok üzgünüm. Zavallı kız!" Konuşmaları azalırken Tana bir kez daha başını sallayarak memurdan küçük beyaz bir kart aldı. "Bir şey duyarsam ya da görürsem, söz veriyorum hemen arayacağım."

Memur giderken üniformasının şapkasının bandına saygıyla hafifçe dokundu ve Tana tekrar içeri girmek için döndüğünde açık koridordan ormana doğru ilerledi. Elindeki kartla beni içeri iterken kaşlarını çatı.

Kalçasının tatlı kıvrımı, kartı parlak renkli bir gülen yüz mıknatısının altına tutturmak için buzdolabına doğru ilerledi.

"Kayıp." Sık sık yaptığı gibi kendi kendine yüksek sesle konuşurken gözle görülür bir şekilde ürperdi. "Gerçek suçlar ilginçtir ama içinde yaşamayı sevmiyorum. Umarım sadece bir yolculuğa falan çıkmıştır." Tana'nın sesi düzleşti ve hüzünlendi; kendi iyimserliğine inanmadığı izlenimine kapıldım.

Tana hafta sonları her zaman ısmarladığı tost makinesi waffle'larını bulmak için dondurucuyu karıştırırken, ben de apartmanın dışını dinliyor ve izliyordum. Memur şimdi koridorda geri geri yürüyor ve omzunun üzerinden konuşuyordu.

"Bu B binasının brandası, şef. Binanın arkasında oldukça sık bir orman olmasına rağmen isabet yok. Köpekli birimleri getiriyor muyuz? Profiler bunun ağırlaştırabileceğini söylüyordu-"

Omzundan gelen cızırtılı, bozuk bir konuşma sesi onun sözünü kesti ve dalgınca başını salladı. Memurun bu sesteki nasıl bir kelime çıkarabildiğinden emin değildim, ağaçlardaki milyonlarca kuşun cıvıltısına benziyordu.

Bir homurdanmanın ardından bozuk ses azaldı. "10-4 şef. Hemen geliyorum." Memurun çeşitli cepleri ve kemer halkaları, koridorda ve otoparkta koşarken şangırdadı ve gümbürdedi.

Dairenin içinde, Tana'nın sehpasının üzerindeki tabağın hafifçe tıkırtısı Cumartesi ritüelinin başlangıcını işaret ediyordu: şurupla ıslatılmış waffle ve gürültülü bir aksiyon filmi. Onunla birlikte izlemek için algımı oraya yerleştirdim, derinden rahatsız oldum. Tana'nın izlediği programlardan *köpeklerin* genellikle *ceset* anlamına geldiğini biliyordum. Başka bir programdan da Randall gibi kötü insanların keşfedilmeye yakın olduklarında daha da kötüleştiklerini biliyordum.

Tana'm tehlikedeydi ve ben ne kadar sağlam olsam da kendimi hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim.

Bölüm 3

Başka bir kapı çaldığında akşamın erken saatleriydi, bu kez kemikli, nikotin lekeli parmakların gıcırtısı bilincimi yeniden dışarıya çekti.

Randall.

İçki kokan nefesi önümde rahatsız edici bir şekilde kıvrılırken, çok fazla yakınımına eğildi ve kapı pervazına doğru konuştu. "Tana? Hey, Tana! Ben Randall tatlım. Evde olduğunu biliyorum, arabayı park yerinde gördüm. Hey, polisler bugün seninle konuştu mu?"

Algımı kaydırarak Tana'nın omuzlarındaki mağlup çöküşü, kendine izin verdiği sakın iç çekişi ve geri seslenirken burnunun kenarındaki anlık sıkışmayı gördüm. "Hey Randall, bir saniye."

Üzerindeki sütyensiz atleti ve uyku şortunu örten bir bornozu kendine doğru çekti. Önümdeki istenmeyen ziyaretçi olmasaydı, onun güzelliğini örtmenin korkunç bir israf olduğunu düşünürdüm. Ancak kimin ziyarete geldiğini düşününce, ilave katların daha iyi bir seçim olup olmayacağını merak ettim.

Tana beni hafifçe çekiştirerek açtı ve beni sonuna kadar açmadığına sevindim. Tana ile Randall arasında daha fazla kalmam daha iyiydi, böylece en azından yırtıcıyı onun güvenli sığınağından uzak tutmaya çalışabilirdim.

Randall'ın daireye fazla meraklı bir şekilde eğilmesinin ardında, uğursuz gök gürültüsü gümbürdüyor, bulutlar hızla hareket eden bir fırtına cephesiyle kalın ve ağırlaşıyordu. Tana boğazını usulca temizledi. "Evet Randall, polis buradaydı. Son zamanlarda şüpheli bir şey duyup duymadığımı ya da görüp görmediğimi sordular. Onlara hayır dedim."

Akıllı kız, Tana. Elbette benim bildiğim şeyi bilemezdi: Randall'ın tam olarak aradıkları adam olduğunu ve muhtemelen aradıkları kızı öldürdüğünü. Yine de, Tana'nın kendisine verilen birkaç ayrıntıyı geçiştirmeyi seçmesi beni rahatlatmıştı - Randall polisin peşinde olduğunu ne kadar az bilirse o kadar iyiydi.

"Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?" Tana bir kaşını kaldırdı, parmakları sivri bir şekilde kenarında duruyordu, kalan süper kulak mesafesinden çıkar çıkmaz beni kapatıp kilitlemeye hazırды.

Ama Randall şu anda Tana'ya çok sert, çok uzun süre bakıyor, onu bir kiracıdan çok bir yemek gibi değerlendiriyordu.

"Şimdilik bu kadar tatlım. Sadece siteye göz kulak olmaya çalışıyorum, anlıyor musun? Burada *en sevdiğim* kiracılarımdan birine zarar verebilecek tehlikeli bir adam olduğunu düşünmekten nefret ediyorum." Doğrulurken müstehcen bir şekilde göz kırptı ve giderken kapımın çerçevesini sert, sahiplenici bir avuç içiyle okşadı.

Menteşelerimi zorladım, keşke yanlış yöne doğru uçup adamın burnunu kırabilseydim.

Bölüm 4

Saatler sonra Tana sağ salim yatağındaydı ama ben tedirginliğimi atamıyordum. Gökyüzünde ışıklar cızırdıyor, gök gürültüsünün sesi açık koridorda yankılanarak ilerideki ormana kadar ulaşıyordu. Fırtına sertleşti, yağmur antrede birikerek çatlak gri betonun üzerinde birikti ve ince karşılama paspasının kenarlarını kararttı.

Eski projektörlerin soluk sodyum sarısı ışıkları elektrik kesintisiyle sönerken, karanlıktan koridora garip giyimli bir adam girdi, silueti etkileyici derecede uzun ve genişti. Beyaz bir cübbeye bürünmüş olan adamın buruşuk alnında altın bir halka vardı ve tuhaf giysisi kaval kemiğinden ayrılıp bir çift deri sandaleti ortaya çıkarıyordu. Her nasılsa, bir damla yağmur bile giysilerini, gümüş rengi saç ve sakalını ya da derin bronzlaşmış tenini bozmamıştı. Karanlık koridordaki tek aydınlık, içinden bir ateşböceği gibi parlayan adamın kendisinden geliyordu.

Tana'nın rahatsız edilmesini önlemek için çerçeveme sıkıca yapışmaya hazır bir şekilde, sandalet tabanlarını sertçe vurarak yaklaşan adamı dikkatle izledim. Bunun yerine, ziyaretçi sadece boğazını temizledi ve doğrudan bana bakarak bana hitap etti.

"Hera bana.... işlerim için bazı telafiler yapmam gerektiğini söyledi. Bence aşırı hassas davranıyor ama *kadınlar*, değil mi? *Bir* kızı bir hava olayı, bir kuş ya da kendi kocası olarak beceriyorsun ve birdenbire *kötü adam oluyorsun*." Gözlerini devirdi ve sanki cevap verebilirmişim gibi kocaman ellerini dramatik bir şekilde salladı. Cevap *verebilseydim*, Hera'nın makul şikâyetleri varmış gibi görüldüğünü söyledim, eğer ikisi o sırada birbirlerine bağlıysa.

Adam içini çekti ve kocaman avucunu kaldırdı, sanki var olmayan bir cümlelerin ortasında sözümü kesiyormuş gibi. "Her neyse. Mesele şu ki, birkaç kelime söyleyip gerçekliği değiştiremem, ölümlüleri çılgına çevirme eğilimindeyim, özellikle de bu günlerde. Hera'nın *olayının* bir parçası da rıza, bunu öğrenmem gerektiğini söylüyor." Adam parmaklarıyla küçümseyici hava işaretleri yaptı ve beni adamın gerçekten pişman olduğuna dair ciddi şüphelerle baş başa bıraktı. "Yani, hey, iyi

Yine de bu konuda bir haberim var: İçerideki aşkını seni serbest bırakmaya ikna etmen için sana bir şans veriyorum."

Hâlâ cevap veremiyordum, umut ve kafa karışıklığı lentodan eşığe kadar içimi dolduruyordu. *Tana*.

Adam dilini şaklatıp parmaklarını şıklatmadan önce cevap için uzun ve garip bir süre bekledi. "Doğru ya. Özür dilerim. Konuşamazsın, unutmuşum. Muhtemelen tüm bunların, varlığının ve her şeyin ne hakkında olduğunu merak ediyorsundur. Mesele şu ki, katı meşeden yapılmışsın, bu benim kutsal ağaçlarımdan biri. Bana söylenene göre okyanusun ötesindeki koruluğumdan bir meşe palamudu buraya ulaşmış, büyüyüp büyük ve güçlü bir meşeye dönüşmüş ve kullanılmak üzere kesilmiş-" adam burnunu kırıstırdı ve bana küçümseyici bir işaret yaptı, "yani, bu. Tebrikler, en azından yarı dryad'sın evlat."

Adam rahatsız görünüyordu ve gözlerini antrenin beton tavanına dikerek iç geçirdi ve biraz daha hızlı konuşarak devam etti. "Ve... şey, senin benim oğlum olma ihtimalin *oldukça* yüksek. Bir çeşit. Bak, o koruda pek çok şey oldu ve gerçekten seksi bir ağacın üzerinde mükemmel bir şekilde konumlandırılmış bir düğüm deliği vardı ve bal likörü serbestçe akıyordu-" eliyle yuvarlak bir daire çizdi. "Ne demek istediğimi anladınız."

Aslında konuyu anlamamıştım ama Tana ile birlikte olabileceğim imasını çok merak ediyordum.

"Her neyse, bu gece Hera'nın lütfuyla kız arkadaşının rüyalarına girebilirsin. Onu ikna etmen ve benim o düğüm deliğine yaptığımı yapmaya ikna etmen gerekecek." Adam garip bir şekilde boğazını temizledi. "Ancak seni özgür kılmak için bunun sen *bu* formdayken gerçekleşmesi gerekiyor. Ama sana güveniyorum evlat, ne de olsa babanın cazibesine sahipsin." Adam büyük bir avucunu önüne hafifçe vurdu ve uzaklaşmak için döndü.

Koridorun yarısında dönüp cüppeli omzunun üzerinden arkasına baktı ve duyulmak için sesini yükseltti. "Yerinde olsam anlaşılmayı hemen yapardım. Kardeşim Hades, kızınızın etrafında dolaştığını gördüğüm sıksa budalanın yakın zamanda yeraltı dünyasına bir kadın gönderdiğinden bahsetti."

Ziyaretçi fırtınanın içinde kaybolup gittikten sonra uzun süre dinlendim, algım girişin karşısındaki boş duvarda kaldı. Yabancı adamın -muhtemelen babamın? - bana verdiği haber zihnimde ağır bir yük oluşturunuyordu. Tana tehlikedeydi ve ben *bir kapıdan daha fazlasıydım*. Kapı olmadan önce bir zaman olduğu ya da diğer kapıların kendilerinin farkında olmayabileceği hiç aklıma gelmemişti. O zaman ben gerçekten bir kurbağa mıydım? Bir *tanrı mı?*

Hayır, karar verdim. Tanrılar, Bayan Scrimshaw'un chihuahua'sının üzerlerine bacağını kaldırması gibi bir rezalete katlanmak zorunda değildi. O halde ben daha aşağı bir şeydim ama yine de insandan daha fazlasıydım. Asıl soru, *bu yeni keşfi Tana'yı güvende tutmak için nasıl kullanabilirdim?*

Sonraki birkaç saatimi beni Tana'nın rüyalarına gönderebilecek her komutu düşünerek geçirdim ama hiçbirisi işe yaramadı. Bütün gece denedikten sonra sonunda yenilginin bedenime yerleşmesine izin verdim ve kaderimi değiştirmek için vaat edilen bir şansın kaybının yasını tutarak üzgün bir şekilde bilincimi kaybettim.

Bölüm 5

Vazgeçer geçmez kendimi garip, açık, şekilsiz ve sınırsız bir alanda, tanımadığım bir insan bedeninde buldum. Yönümü bulmak için döndüğümde, sanki hiçbir yapım yokmuş gibi, şiddetli rüzgârda kırılmış bir fidan gibi ileri ve geri tökezledim: *İnsanlar kendilerini nasıl dik tutuyordu?* Büyük bir çabayla, insanlarda gözlemlediğim duruşu taklit ederek ayakta kalmayı başardım, her ne kadar tehlikeli olsa da. Rahatsız ediciydi ve menteşelerime kıyasla çılgınca dengesiz hissediyordum ama işe yarıyordu. Ayrıca, ellerimin, ayaklarımın, giysilerimin ve ayakkabılarımın benzersiz yeniliği, artık insan olan omurgamın şaşkınlığından çok daha ağır basıyordu.

Etrafımdaki geniş alanın kenarları loş ve sisliydi. Ancak konsantre olduğumda, ortada aniden mantar gibi bir sınıf belirdi. Yetişkinler ve çocuklardan oluşan kafa karıştırıcı bir karmaşa sıralarda oturmuş, kağıt parçalarına yoğun bir şekilde konsantre olurken, bir öğretmen komik büyüklükte bir kronometreyle bakıyor ve sesli bir şekilde tik tak yapıyordu.

Grubun ortasında oturan Tana, çıplak vücudunu sırasından aldığı tek bir ince kâğıtla umutsuzca örtmeye çalışıyordu. Mahcup görünüyordu, yanaklarını ve göğsünü renklendiren derin bir kızarıklık vardı ve bakışları hızla soyunmuş halinin farkına varan sınıf arkadaşlarına gidip geliyordu. Tana'yı evinde sık sık çıplak görmüştüm ama burada, önümde, daha da güçlü arzular uyandırıyor.

Sessiz bir kıkırdama olarak başlayan bu ses, herkes testlerinden başını kaldırıp Tana'nın çıplaklığına bakıp gülmeye başlayınca kısa sürede etrafı doldurdu ve alaycı bir gürültüye dönüştü. Erotik düşüncelerimden sıyrılıp onun rahatsızlığı karşısında irkildim ve hemen onu kurtarmaya karar verdim. Yaklaştıkça, Tana'nın yakın zamanda izlediği bir filmdeki kahramanla aynı şekilde giyindiğimi fark ettim. Üzerimdeki sert flanel tişörtü silkererek hızla yanına gittim ve omuzlarına örttüm, önünü iliklemek için dizlerimin üzerine çöktüm.

En azından diz çökmeye çalıştım. Gerçekte, gömleği omuzlarına doladığım anda, dengemi dizime kaydırmak yeni, koordinasyonsuz bedenim için çok fazlaydı. Metal bacakların formika üzerinde kayarken çıkardığı takırtı ve gıcırtyla Tana'nın masasının yanına yığıldım. Çevredeki kalabalık hemen alaycı kahkahalara boğuldu, parmaklar Tana'nın yerine bana doğru saplandı.

Tana'nın yüzündeki mahcubiyet ifadesi alnından silindi, onun yerine bir eliyle fanilayı kapatırken diğer elini bana doğru uzatırken küçük bir endişe kırışıklığı oluştu. Sonunda Tana'ya dokunabilmenin, onu kucaklayabilmenin verdiği saf, akkor mutluluk, gözlerimiz buluştuğunda etrafımızdaki alaycı kahkahaları sessizliğe ayarladı. Yeni keşfettiğim garip ayaklarıma kalkmama yardım ederken, onun üzerinde nasıl yükseldiğime hayret ettim, kapı boyum bu garip rüya dünyasında hayattan daha büyük bir insana dönüşüyordu. Tana'nın ödünç aldığı gömleğinin yakasını hafifçe düzeltmek için uzandım, onu rahatlatmak için yeni ellerimin lüksüne kapıldım.

Kızardı - benim Tana'm *kızardı* - ve onu arkamızda çürüyen bir mantar gibi yere eriyen derme çatma sınıftan uzaklaştırırken bana minnetle gülümsedi. Yüzünü tamamen bana döndü, parmakları daha önce pek çok kez kapı kenarımda olduğu gibi hafifçe yanağımda gezindi. "Neden bu kadar tanıdık geliyorsun? Kimsin sen?"

Tedbiri elden bıraktım, yumuşak elini yanağımda kavradım ve avucunu öpmek için başımı çevirdim. "Benim *senden* başka bir adım yok, Tana. Ben senin sadık koruyucun ve kollayıcınım, ne eksik ne fazla. Ben senin kapınım ve seni seviyorum."

"Benim... kapım mı? Anlamıyorum. Bu bir metafor mu-" Kaşlarını çatı, kaşları yine şaşkınlıkla çatıldı.

"Senin kapın. Dairenin kapısı." Parlak bir şekilde gülümsedim, sonunda Tana'ya onu izlediğimi söyleyebilecek bir sese sahip olduğum için gururlu ve mutluydum. Dişlerim tuhaftı, ağızımdaki hava ve boşluk, kapıdaki benliğimin düz, katı düzlemlerinden çok farklıydı. Tana'nın televizyonu bu kadar sık açık bırakmasına minnettardım: bu sayede hareketleri ve ifadeleri inceleyebiliyordum, şu anda taklit edebildiğim kadarıyla insan sayılabileceğimi umuyordum.

"Whoo - Artık yatmadan önce o dondurmaları yemeyeceğim. Bu şimdiye kadar gördüğüm en tuhaf rüya." Yüksek sesle güldü ve göğsümü okşadı. "Katie bunu ona anlattığımda çok eğlenecek. *Kapım* - ha!"

Çökmüş bir halde, aciliyetimi vurgulamak için Tana'nın omuzlarını hafifçe kavradım. "Tana, lütfen. Bana sadece bu gece seninle konuşabileceğim söylendi. Senden bir iyilik istemek için. Lütfen, bu çok ciddi bir durum, tehlikedesin ve seni burada koruyamam."

Beni ciddiye almadığı belli olan orantısız bir sırıtış takındı. "Bir iyilik, ha? Ne yani, menteşelerini yağlamamı mı istiyorsun?"

Ses tonundaki bariz flört karşısında kızarma sırası bana gelmişti, bu oldukça alışılmadık bir duyguydu. Öğleden sonra güneşi boyalı yüzümdeymiş gibi hissettim, sadece artık insan olan yanaklarımda yoğunlaşmıştı. "Bir bakıma. Bana bunu teklif eden adam-" Aramızda ileri geri işaret ettim, "-birlikte olmamız gerektiğini söyledi. Tıpkı senin titreyen mavi sopanla olduğun gibi."

Tana kaşlarını çatı, sözlerimi düşünürken sessizce ağzından kaçırды, bir parmağını göğüs kasıma soktuğunda aniden farkına vardı. "Peki sen benim *titreyen mavi çubuğum* hakkında ne biliyorsun dostum? Bu seni hiç ilgilendirmez!"

Tana'nın ruh halindeki ani değişimden rahatsız olarak avuç içimle enseme ovuşturdum. Neden bu kadar mutsuzdu? Titreyen mavi çubuğunu kullanırken her zaman *çok* iyi bir ruh halinde görünüyordu.

"Yatak odanızın kapısını açık bırakıyorsunuz, mahremiyet istediğinizi düşünmemiştim. Sabahları ve akşamları duşun olduğu küçük odayı kapatıyorsun. Eğer mavi çubuğunla yalnız kalmak istiyorsan, neden kapını açık bırakıyorsun?"

"Çünkü lanet olası *ön kapımın* bir *röntgenci* olduğunu fark etmedim, dostum!" Gözlerini açtı ve kollarını havaya kaldırarak bana sinirli bir şekilde işaret etti. "Bundan sonra kapıyı kapatacağımdan emin olabilirsiniz." Gözlerini şüpheyle kısarak baktı. "Bekle, *yatak odamın* kapısı da mı beni izliyor? *Hepiniz* ucube baskı tahtası sapıkları mısınız?"

Normal ahşap halime kıyasla nispeten esnek olan omurgam hâlâ tuhaf hissettirse de öfkeyle doğruldum. "Ben masif meşeden yapıldım, *kartondan* değil ve diğer kapılarınızın hiçbirisi benim gibi değil. Ben sizin koruyucunuzum-"

Küçümseyici bir el salladı. "Evet, evet, sen de beni *seviyorsun*, bunu konuşmuştuk. Artık beni vibratörümle izlemek yok, ucube. Çok seksisin, bunu kabul ediyorum ama bu benim rüyam ve kararları ben veririm dostum."

Hayal kırıklığıyla iç çekerken ses tonuma çaresizlik karıştı. "Lütfen, Tana. Randall bir katil. O kızı öldürdü ve şimdi de seni öldürecek. Onu durdurmana yardım edebilirim, ama sadece-" Ellerimi işaret edercesine uzattım, parmaklarımı açtım. "Hareket edebilirsem, onunla dövüşebilirsem ve onu uzak tutabilirsem seni koruyabilirim ama bunu tek başıma bir kapı olarak yapamam. Dairene girmesine izin verecektir. Bunu daha önce de yaptı."

Tana ön kolumu kavradı ve kızgın bakışlarını yukarı doğru fırlattı. "Bekle, bekle, *bekle*. Randall bir *katil* mi? Ben onun sadece ürkütücü bir ezik olduğunu sanıyordum. Ve bekle - ne demek *daha önce de yaptı*? Ben yokken daireme mi girmiş?"

Nazikçe elimi onun kolunun üzerine koydum. "Evet, birkaç hafta önce sen süpermarketteyken. Senin gidişini izledi, sonra da kilidimde garip bir anahtar kullandı. İçeri girdi ve geçen aydan beri aradığın pembe iç çamaşırlarını aldı. Çekmecelerini karıştırıp her şeyi yerine koydu ama onları da yanında götürdü. Parmaklarına vurmak istedim, inan bana istedim. Çok üzgünüm, Tana."

Gözleri kocaman ve vahşi olan Tana parmaklarını kendi saçlarına geçirerek nazikçe kavrayışından kurtuldu. "Vay anasını! Lanet olası sapık! Ben-" Keskin, ağlamaklı bir nefes çekti ve paniklemiş bir ifadeyle bana döndü. "Aman Tanrım, ne diyorum ben, iç çamaşırlarımı sikeyim, beni *uykumda* öldürebilirdi."

Tana daha önce farkına vardığı dehşetin acıklı sesiyle aniden kendini göğsüme attı, yanağını bu yeni, tuhaf forma bastırdı. Kollarım içgüdüsel olarak ona dolandı, Tana'nın izlediği filmlerde gördüğüm sarılmaları mutlulukla taklit ettim.

Korkuyla söylediği sözler aklıma gelince kaşlarını çatıttım ve kararlı bir şekilde başımı salladım. Onu yatıştırmak için elimi Tana'nın saçlarında gezdirirken, güven verici bir ses çıkarmak için elimden geleni yaptım. "Hayır, asla, Tana. Ben... Ben bir şeyler bulurdum."

Kabadayılığım rağmen, kendime daha fazla güvenen bir koruyucu olamadığım için utanarak sesim acınası bir şekilde kesildi. Ne de olsa garip bir anahtar tüm savunmalarımı, hatta sürgümü bile bir anda ortadan kaldırmıştı ve Tana uyandığında ben de aynı derecede savunmasız olacaktım. Etrafımızdaki liminal boşluk dalgalandı ve kararsızlaştı ve rüya formumun midesinde korku birikti.

"Tana. Tana, dinle, fazla zamanımız yok. Sanırım uyanmak üzeresin. Lütfen, ne istediğimi düşün." Tana'nın ara sıra fırcalamaktan ya da kavramaktan daha fazla zevk aldığını hayal ettiğimde yanaklarım yeniden ısındı.

Göğsümden geriye doğru eğildi, elinin topuğuyla ağlamaklı gözlerinin altını ovuşturdu, burnunu çekerken ifadesi sorgulayıcıydı. "Ne demek istiyorsun, yani benim yapmamı mı istiyorsun... Yani bu nasıl..."

Etrafımızdaki boşluk tekrar kararsızca titreşti, ödünç aldığım gömleğimden ve Tana'nın teninden renk sızdı. Dudakları ses çıkarmadan hareket etmeye başladı ve sonunda yumuşak bir *patlamayla gözden kayboldu*. Karanlığın kenarlarında kaynaşan sis, algımı geri çekerek bir kez daha Tana'nın dairesinin önünde nöbet tutan meşe boyalı sağlam bir dikdörtgen olana kadar içeri girdi.

Koridorun sonundaki yatak odasında, Tana duyulabilir bir soluk sesiyle uyandı.

Bölüm 6

Gergindim, en azından bir tahta parçasının olabileceği kadar. Bütün sabah Tana'nın beni tanımasını, rüyasında yaptığımız konuşmayı kabul etmesini beklemiştim. Birkaç dalgın bakış dışında beni görmezden geldi ve bu sabah her zamankinden daha sessiz bir şekilde dairenin içinde dolaştı.

Öğleden sonra gökyüzü kararmaya başladığında Tana anahtarlarını ve çantasını aldı, kendini dışarı atmak için kapının iç kolunu tutarken sadece bir an tereddüt etti.

"Aptal olmayı bırak. Garip rüyalar olur." Tana bu teorik moral konuşmasıyla birlikte kendine bir de mağduriyet iç çekişi siparişi verdi, girişe doğru kayd ve arkasından kilidimi devreye soktu. Perşembe olduğunu fark ettim, market alışverişi günüydü. Tana'nın benden, en azından birinin kendi ön kapısından "kaçabileceği" kadar kaçtığı düşüncesiyle içimi bir hüznün kapladı.

Birkaç dakika sonra Bayan Scrimshaw'un chihuahua cinsi köpeği Christopher-Thomas'ın sinir bozucu tiz havlamaları girişin beton duvarlarında yankılandı. İdrarını tutamayan bu küçük şeytan kör, yarı sağır ve çoğunlukla keldi ama ne yazık ki *durmadan havlayabiliyordu*. Hoparlörler Tana'nın dairesine yaklaştıkça seslerin mırıltısı da artıyordu.

"Çok teşekkür ederim Randall - oop! Özür dilerim, Christopher-Thomas sizin... şey... arkadaşlığınıza doyamıyor gibi görünüyor!" Bayan Scrimshaw elindeki tasmayı salladı, tasma Randall'ın ayak bileğiyle çılgınca sevişen, öfkeyle tepinen chihuahua'nın tasmaına takılıydı. Randall kaşlarını çatı, bacağını kaldırdı ve kendini adanış zebaniyi yerinden oynatmak için salladı. Randall'ın boşalan pantolonunun paçasını karartan küçük bir idrar lekesi görmek beni memnun etti.

"Evet, evet, sorun değil Bayan Scrimshaw. Sadece yedek bir ampuldü, bende bir sürü var. Yine de gitmeliyim, Bayan Ventt'in fırını tamir etmeliyim. Bir tane

İyi geceler!" Randall aramızdaki mesafeyi hızla kapattı, aynı tuhaf anahtarı sallayarak park yerinin ötesine kaçamak bir bakış attı. Bayan Scrimshaw'ın köşeyi dönüp gözden kaybolmasını uzun süre bekledikten sonra dış kapı kolumu vahşice çevirerek Tana'nın boş dairesine girdi.

Randall'ın hareketleri sarsıntılı ve gergindi, beni arkasından kapatıp ceplerini karıştırırken elinde kirli bir ilaç şişesiyle çıkageldi. Bana uyguladığı gereksiz güçle Tana'nın buzdolabını açtı ve Tana'nın en sevdiği pahalı portakal suyunu kaptı. Ben dehşet içinde izlerken, Randall hap şişesinin tamamını meyve suyuna boşalttı, tekrar kapattı ve buzdolabına geri koymadan önce güçlü bir şekilde salladı.

Sümüklü orospu çocuğu Tana'yı zehirliyordu ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Tana'nın eve erken gelmesini istemekle gelirse olacaklardan korkmak arasında gidip gelirken, Randall'ın Tana'nın sepetinden bir çift külot daha almasını öfke saçarak sessizce izledim. Mor sateni parmaklarının arasında heyecanla ovuşturan Randall, çaldığı ödülü hızla ceketinin cebine soktu, kirli kolunu burnunun üzerinde gezdirdi ve yüksek sesle burnunu çekerek beni tekrar açtı. Bozulan kilit tamburlarımın tekrar yerine oturmasından birkaç dakika sonra Tana girişin köşesinden döndü, başparmaklarıyla telefonuna dokunuyordu, kolları market poşetleriyle doluydu.

Randall kararlı adımlarla ona doğru ilerlemeden önce etrafına panikle hızlıca bir göz attı, omzu yanlışlıkla onunkine çarptı ve çantalarından biri yere düştü. "Oh! Tana, çok özür dilerim. Bayan Scrimshaw'dan dönüyordum ve nereye gittiğime dikkat etmemiştim. Fırını yine bozulmuştu." Esprili bir şekilde kıkırdadı ve yere düşen çantayı alıp geri verdi.

Öfkeden titrememek için elimden geleni yapıyordum. Randall'ın Tana'ya yaklaşmasını istemiyordum - ona bir şeyler vermesini, onunla konuşmasını, hatta ona *bakmasını* bile. En azından Tana, Randall'a karşı her zamankinden daha tereddütlü görünüyordu, çantayı ondan aldı ama bir adım geri çekildi, gülümsemesi zorlandı. Belki de sonunda beni dinlemişti.

"Zararı yok! Yardımın için teşekkürler ve fırında iyi şanslar. Birazdan bir arkadaşım gelecek, yemeği hazırlamam lazım!" Müfettişin yanından geçip gitti, alışılmadık bir şekilde anahtarlarını karıştırdı ve beni her zaman yaptığından daha büyük bir güçle kapattı.

Poşetleri tezgâhın üzerine bırakan Tana gözlerini kapatıp kendi kendine mırıldandı ve sonunda kahvaltı barından bir tabure alıp iç kapı kolumun altına koydu. Yumuşak ellerinin -ya da daha fazlasının- topuzumun üzerinde olmasını tercih ederdim ama uyarılarımı ciddiye alıyor gibi görünmesi beni rahatlatmıştı.

Mutfak alanına geri dönerken, ayağı halının üzerinde buruşmuş bir şeye hafifçe kaydı. *İç çamaşırına*. Mor saten külot Randall'ın aceleyle çıkarken cebinden kaymış olmalıydı. Dış koridoru izlemekle o kadar meşguldüm ki fark etmemiştim ama Tana'nın iri gözlü şaşkınlığı bana kesinlikle fark ettiğini söylüyordu. Kumaşı sıkıca kavradı, gözleri koridordan uzaktaki yatak odasının sepetine, sonra bana, sonra da eğik tabureyle sabitlenmiş topuzumun altındaki kilit plakasına kaydı.

Hayal kırıklığıyla homurdanarak yatak odasına gitti ve iç çamaşırlarını sepete geri atarak kendine bir kadeh şarap doldurmak için mutfağa yöneldi. Hışımınla kanepeye doğru yürüdü ve yere çökerek şarabını somurtkan bir şekilde yudumladı. Öfkeli olsa da Tana çok güzeldi ve dilini çıkarıp elindeki şarabın birkaç damlasını yakalaması gözümünden kaçmadı. Zaten tahtadan yapılmamış olsaydım, bu manzara karşısında kaskatı kesilirdim.

Yarım saat sonra büyük bardak boşaldığında sesli bir şekilde içini çekti, koltuktan kalktı ve bornozunu üzerine geçirdi. "Bunu düşündüğüme bile inanamıyorum. Aklımı kaçırmış olmalıyım." Gözleri yine koridorda gezindi ve çamaşır sepetinin kenarında durdu. "Ama, yani, bir *zararı olmaz*, değil mi? Yani, kadınlar salatalıkları, yatak direklerini, balonları falan beceriyor. Bu *o kadar da* garip değil, değil mi?"

Şarap kadehini sehpanın üzerine bırakıp omuzlarını silkti, dudaklarını ısırdı ve mutfağa gidip lavabo altı dolaplarını açmadan önce bir kez sertçe başını salladı. Geri döndüğünde

temiz bir bez ve bir şişedezenfektan spreymizleyiciyle ortaya çıktığında şansıma inanmadım.

Gerçekten yapacak mıydı?

Bölüm 7

Tana titreyen bir nefes verdi, gözleri temkinli bir şekilde bana dikildi. "Tamam, peki, ben sadece... ben sadece temizleyeceğim ve ne olacağını göreceğiz- Tanrım, gerçekten *bir kapıyla mı konuşuyorum?* Kızım, kendini cansız nesnelere anlatamazsın. Bu delilik. Sen resmen delisin." Kendi açıklamasıyla birlikte şaraptan kıkırdamaya başladı, yanakları pembeleşene ve nefesi kesilene kadar güldü, tabureyi kaydırdı.

Beni şaşırtarak öne doğru atıldı ve şişenin tetiğine bastı, aniden aletimi serin, karıncalı bir sıvı sisiyle ıslattı ve bu his beni içten içe zevkle inletti. Yuvarlak pirinç çıkıntımı yumuşak bir bezle sararak ve sıkıca kavrayarak, odunumun derinliklerinde bir şeyleri harekete geçiren yavaş, yumuşak vuruşlarla aletimi parlatmaya başladı. İşine konsantre olurken yüz hatları yumuşak ve şehvetliydi, başparmağı bezin ince bariyerinden neredeyse alaycı bir şekilde kalkık kilit çıkıntımın üzerinden kayıyordu. Dudaklarının usulca aralanmasını, ön kol kaslarının, rüyamda yapmasını istediğim şeyin erotik bir yankısı olarak, yavaşça, metodik bir şekilde bükülürken esnemesini izledim.

Uzun dakikalar sonra Tana arkasına yaslanıp yaptığı işi inceledi. Bir adım daha geri çekilip kaşlarını çatarak bakışlarını eşiğimden yukarı kaldırdı. "Pekâlâ. Pekâlâ. Eğer çılgınca ve aptalca bir şey yapacaksam, bunun aramızda kalmasını ve Acil Servis'i bu işe karıştırmamayı tercih ederim."

Tana uzun, dalgın bir süre bana baktı, sonra dönüp yatak odasına doğru ilerledi. Tekrar ortaya çıktığında tamamen, muhteşem bir şekilde çıplaktı. Gördüğüm manzara karşısında o kadar şaşırmıştım ki, elinde birkaç şey tuttuğunu fark etmem bir anımı aldı. Alt dudağını dişledi, eşyaları dikkatlice girişteki küçük masanın üzerine bırakırken gözleri utangaç bir şekilde benden kaçıyordu.

Bir şişe berrak sıvı.

Delikli kenarları olan küçük, parlak bir altın kare.

Titreyen mavi st- er, *vibratör*, şu anda hareketsiz duruyordu.

"Tamam. Tamam. Ya hiç düşünmediğim kadar sapıklaşmak üzereyim ya da bir kurbağayı olmayan dudaklarımla öpüyorum ve garip bir laneti bozuyorum." Titrek bir nefes aldı, parlak kareyi yakaladı ve ağzına götürdü, gözleri aletimde sabit kalırken dişleriyle yırtarak açtı.

"Seninle konuşuyor olmak tuhaf hissettiriyor ama ne olduğunu bilmeni tercih ederim. Tekrarlayan kabusumdaki rolünü onay olarak kabul ediyorum, ama yanılıyorsam... Bilmiyorum, çerçevede sallan falan." Bir kahkaha attı, boştaki eliyle gözlüğünün altından burnunun kenarını sıktı ve gözlerini tavana dikti. "Kesinlikle kendimi kaybettim. Beni akıl hastanesine attıklarında grup terapisinde iyi bir hikaye olur."

Şaşkına dönmüşüm ve inanılmaz derecede heyecanlıydım. Duygularımın yükseldiği anlarda ara sıra çok küçük hareketler yapabilsem de, yanlış bir mesaj vereceği için çerçevemde "sallanmamaya" özen gösterdim. Bunu istiyordum. Bunu *kesinlikle* istiyordum.

Parlak kare yere düştü ve bir çeşit uzun, kaygan görünümlü yarı saydam çorap Tana'nın parmak uçlarında asılı kaldı. Eğildi, giyinirken çoraplarını toplarken gördüğüm gibi uzun çorabı toplarken yüzünde bir konsantrasyon ifadesi vardı, nazık, kolay çekiştirmelerle topuzumun üzerinden kaydırdı. "Beni küçük tuzak kapılarla ya da başka bir şeyle hamile bırakacağını düşündüğümünden değil, sadece lizole çok fazla güveniyorum ve kapı kolları bir tür mikrop mıknaısı. Alınmak yok. Umarım bu büyüyü bozmaz ama *bundan kaynaklanan bir İYE*'yi açıklamama gerek yok."

Beni sardıktan sonra, görkemli çıplaklığıyla durdu, elleri kalçalarında, aletimdeki eserini inceliyordu. Boyunu ölçerken kaşları çatıldı, gözleri birkaç kez aşağı yukarı kaydı. "Doğru. Şey. Hm."

Birkaç dakika sonra, yumuşak, büyük boy sediri kanepeden çekip getirdi ve yastıklı bir gümbürtüyle tabanımın üzerine itti. Kendini beğenmiş bir ifadeyle başını salladı, yatak odasından getirdiğı küçük şişeye uzandı ve bir klik sesiyle kapağını açtı. Serin, damlayan

Nem topuzumdan aşağı süzülüyordu, garip örtü hâlâ sıcaklığın akmasına izin veriyordu. Tana'nın eli bir kez daha öne çıkan küremi sardı ve kilidi devreye sokmadan etrafında döndü. Bu inanılmaz derecede zevkli bir histi, girip çıkmanın kısa süreli dönüşlerinden çok daha iyiydi.

Tana büyük dikdörtgen sedirin üzerine tırmandı, sırt üstü uzandı ve vibratörünün altını çevirirken çıplak ayaklarını sırtıma dayadı. Oyunağın sivri ucunu kendi içine doğru kaydırmaya başladı, ben aç bir hayranlıkla onu izlerken o da yarı kapalı, boğucu bir ifadeyle beni izliyordu. Sanki izlendiğini biliyormuş gibi sırtarak ayağının ipeksi tabanını çerçevemin kenarından geçirdi ve mavi uzunluğun daha fazlası içine süzüldü. "Biliyor musun... ooh... belki de bunda bir şey vardır. *Tüm* kararları vermek güzel bir şey."

Yavaş bir ritim tutturmaya çalışırken oyunağın yumuşak uğultusu önce yükseldi, sonra yumuşadı ve gözleri bir iniltiyle kapandı. "Bu neden sıcak? Mmm. Bu gerçekten - *uhmm* - sıcak olmamalı..." Kıçı minderden birkaç santim yukarı kalktı, yumuşak bir nefesle hissi kovaladı. Aniden doğruldu, vibratörü sedirin yüzeyinde mırıldanmaya ve titremeye bıraktı, dört ayak üzerinde durmak için yumuşakça döndü, kıçı şimdi bana bakıyordu - ve benim parlayan, bekleyen aletim.

Göğsünü ve yanağını yumuşak kumaşın üzerine bırakarak, kayganlaştırılmış, sarılmış kapı kolumun sıcak amına karşı ilk soğuk öpücüğüyle gerildi. Kaldıraç olarak kullanmak için parmaklarını sedirin kenarına geçiren Tana nefesini tuttu ve kendini yavaşça ön kapının üzerine bırakmak için geriye doğru sallandı. "Oh... Tanrım, çok büyük. Ben... Yapabilir miyim bilmiyorum..."

Hâlâ uğuldayan vibratör için el yordamıyla altını yokladı, bir iniltiyle klitorisine yaklaştırmak için omzuna yaslandı. Vücudu ek bir hisle gevşedi, dizleri onu tamamen aletime bastırmak için kaydı ve tamamen içine girdiğinde irkilerek bir nefes verdi. "Ohh! Lanet olsun, bu çok garip. Çok da *büyük*. Güzel ama... mm... tamam... oh *tanrım*, evet... EVET!" Kalçaları tam doğru açıyla eğildi ve kalın topuzumun yuvarlak kenarını içindeki hassas bir şeye çarptı. Ağlamaklı bir çığlıkla etrafımdan fişkırdı,

sert bir orgazmla gerildi ve çırpındı, bu da kayganlaştırıcı ve uyarılmanın kalçalarından aşağıya doğru akmasına neden oldu.

Tana altındaki döşemeye bir zevk çığlığı attı, dizlerinin etrafındaki kuyular zaten zevkinden olduğu gibi tuzla kararmıştı. Uzun dakikalar sonra beceriksizce ellerinin üzerinde doğruldu ve kayarken omzunun üzerinden hafif bir irkilmeyle benden uzaklaştı. Ayrılışımıza korkunç, ıslak bir ses eşlik etti ve bana tembelce gülümsemek için sırt üstü yuvarlandı, sesi memnuniyetle boğuktu.

"Görünüşe göre ben sadece sapığım, sen hala bir kapısın. Kahretsin, düşündüğümden çok daha sapık mışım. Tanrım, bu iyiydi. Siktir et, yatmadan önce o lanet dondurmalarından biraz *daha* yiyeceğim." Kıs kıs güldü, sedirden kayarak indi ve mutlu bir ifadeyle koridorda tökezleyerek ilerledi.

Duşun olduğu küçük odayı yarıladıktan sonra arkasını dönüp bana doğru geldi ve gözetleme deliğimin altına bir öpücük kondurdu. "Özür dilerim, vurup kaçmak istememiştim. Umarım senin için de iyi olmuştur. şimdi bir duşa ihtiyacım var." Kendi kendine yüksek sesle güldü, çerevemi okşadı ve koridora geri döndü.

Bölüm 8

Tana uzaklaşırken ve küçük kapıyı arkasından kapatırken güzel çıplak kıcının sallanışını izledim, tavrı kafamı karıştırmıştı. Yaptığımız şeye bir *şaka* gibi davranmıştı. Beni hissetmiyor olabilir miydi? Benim -yani *ziyaretçinin*- bana söylemediği tek şey, az önce yaptığımız şeyi yapmamız gerektiği idi.

Oh.

Görüş alanım bilinçli bir düşünce olmaksızın daralırken algımın kenarlarındaki baskı azaldı. Daha önce kolayca görmezden geldiğim her türlü his bir anda dikkatimi çekti - gözlerimi yakan ılık, sırtımdaki esinti, garip bir üşüme hissi. Kendimi yukarı çektim, Tana ile paylaştığım rüyamdaki garip, dengesiz desteği hemen tanıdım. Aşağıya bir bakış bunu doğruladı - insan elleri meraklı yeni gözlerimin altında ileri geri dönüyordu. Parmaklarımı merakla açtım ve çıplak ayak parmaklarımı aşağıdaki halının üzerinde oynattım, kaşlarımı kaldırarak topuzumun yerini alan etli, ama yine de çok kalın olan et tüpüne baktım. Bir alarm öksürüğü ve arkamdaki hızlı koşuşturma, artık insan olan omzumun üzerinden bakmama neden oldu.

"Oh! Aman *Tanrım*. Buraya gel, Christopher-Thomas - Bu kızın aklından ne geçiyordu bilmiyorum-" Hızlı bir bakış, çiçekli elbiseler giymiş Bayan Scrimshaw'un uyuz küçük chihuahua'sını topladığını doğruladı. Ortopedik spor ayakkabılarının onu götürebildiği kadar hızlı bir şekilde koşarak uzaklaşırken sııttım, mırıldandım ve skandala uğradım.

Etrafımdaki kapı aralığı artık tamamen boştu, yeni formum görünüşe göre eski, sağlam ahşap benliğimin yerine şekil alıyordu. Yeni parmaklarımı, filmlerde ve dizilerde izlediklerimi taklit eden içgüdüsel bir hayal kırıklığı hareketiyle, başımın tepesindeki tüylü kahverengi saça geçirdim. Şimdi Tana'yı nasıl koruyabilirdim ki? Biçim değiştirmemin beni daha iyi bir koruyucu yapacağına dair umutlarıma rağmen, kendimi çok... kırılğan hissediyordum. Beklenmedik bir dokunuşla kapı çerçevesine zar zor dokunmuştum.

Şaşkın bir çığlık dikkatimi dairenin iç koridoruna geri çevirdiğinde hüzünlendim. Havluya sarınmış bir Tana çenesi düşük bir ifadeyle bana bakıyordu ve -bu *bir spatula mıydı?* - Elinde bir silah gibi tutuyordu.

"SEN! Defol git buradan! Polis çağıracağım!" Hem Tana hem de ben cep telefonunun sehpanın üzerinde, onun ulaşamayacağı bir yerde durduğuna baktık ve dairenin ortasında tekrar karşılaştık. Sinirle ofladı ve spatulayı tehditkâr bir şekilde tekrar bana doğru salladı. "Ayrıca, *kapım* nerede lan?"

"Ben-" Öksürdüm, cızırtılı heceler isteksizce dökülürken boğazımı temizledim. Sesim yeni şekillenen kulaklarıma garip ve derin geliyordu. Tüm bunlara alışmak çok zaman alacaktı - her şey çok... etliydi. "Ben buradayım, Tana."

Spatulayla işaret etti, gözleri bedenimle arkamdaki açık dikdörtgen alan arasında gidip geliyordu. "Ne? Hayır. *Hayır*. Bu imkânsız. Bu bir tür eşek şakası mı? Çünkü bu hiç eğlenceli değil-" Bakışları belime düştü ve bir eliyle ağzını kapatırken spatula koridorun zeminine çarptı. Bakışlarını aşağıya doğru takip ettiğimde, uyluklarımin arasındaki kalın, çıkıntılı et çubuğundan sarkan, daha önce giydiğim garip çorabı buldum. Üzerimdeki örtüyü yavaşça çekiştirdim, kaygan, yarı saydam uzunluğu göz hizama kadar kaldırdım ve merakla gözümü kısarak baktım.

Tana'nın ifadesi endişeyle yanımdan geçip arkasındaki boş antre dış koridoruna bakarken alarma dönüştü. "Dostum! Dinle, buraya gelmen gerekiyor ve - ben - aman Tanrım. Aman *Tanrım*. Kapıyı kapatmamız ve sana kıyafet getirmemiz gerekiyor ve aman *tanrım* nasıl yapacağımı bile bilmiyorum-" Tana'nın sesi hızlanmış ve tizleşmişti, gözleri büyümüştü, nefesi kısa nefesler halinde geliyordu. Aletim onun içindeyken bu nefes alışları hoşuma gitmişti ama şimdi beni rahatsız ettiklerini fark ettim.

"Tana, her şey yoluna girecek. Artık seni koruyabilirim. Hatırladın mı? Sana rüyanda söylemiştim ve sen de tam olarak senden istediğim şeyi yaptın." Gülümsedim, artık dişlerimi gösterme hissine alışmıştım, bu hareket Tana'nın rüyasında olduğundan çok daha az garip hissettiriyordu.

Dikkatli bir şekilde bana doğru ilerledi, havlusunu vücuduna sıkıca sararken, saçlarını tutan bükülmüş havluyu başından çekip bana doğru itti, bir yandan da dikkatle başka bir yöne bakıyordu. "Al, git kanepeye otur. Bunu altına koy. Üstüne, her neyse. Ben de eşofman falan var mı diye bakayım." Hâlâ nemli olan havluyu aldım ve biraz tahta gibi yürüyerek kanepeye gittim. Hareket etmek kesinlikle rahattı, ama dik durma dengesizliği rahatsız ediciydi. İnsanlar kesinlikle iyi bir dengeye sahipti.

Tana hâlâ bana ısıracakmışım gibi bakıyordu, ben de onu rahatlatmak umuduyla hemen oturdum. Koridorda titrek bir iç çekiş sesi duyuldu, ardından çıplak ayaklarının hafifçe vuruşları yatak odasına doğru yöneldi. Birkaç dakika sonra, arkamdan omzuma ve göğsüme hafifçe bir kumaş parçası indi - yumuşak gri kumaştan elastik uçlu pantolon paçaları.

"Şunları giy lütfen. Eğer konuşacaksak bunu senin sikine bakarak yapmak istemiyorum. Sanırım bunlar uyacak, eski sevgilim son evimde bırakmıştı." Tana'nın sesi hâlâ gergindi; göğsüm onu düzeltmek için ağrıyordu. Eşofmanları çekiştirdikten ve belime oturtmak için ipini çözdükten sonra kanepenin arkasından ona döndüm.

"Tana, seni korkuttuysam özür dilerim, ben de şaşırdım ama umarım beni buraya getirdiğin için pişman değilsindir. Anlamalısın, tek endişem seni korumak."

Sesli bir şekilde yutkundum ve cevap verirken mutfığa doğru geri çekildi. "Ben - ben inanmadım... her ne haltsanız, ama uh, açıkça başlamam gerekiyor." Cam ve metal şingirtisinin ardından keskin bir *patlama sesi tezgâhın* üzerinde yankılandı. "Bugün kesinlikle mimoza günü. Bununla uğraşmaya başlamak için bile *iki taneye* ihtiyacım olacak."

"Tana HAYIR!" Kanepenin arkasına atladım, bu sırada neredeyse yeni insan bacaklarım ve ödünç aldığım eşofman altım birbirine dolanıyordu. Mutfığa koştum, portakal suyu kabını elinden almak için aceleyle kalçamı tezgâha vurdum.

Nefes nefese kaldı, meyve suyu tezgâha ve yeni giysilerine sıçradı, sinirli bir bakışla beni kıstırdı. "Bu ne lan, ahbap! Alkolü onaylamıyorsan özür dilerim ama işten çıktım ve sen kim oluyorsun da beni yargılıyorsun-"

Koşmanın ve dehşet içinde çarpan kalbimle başa çıkmanın verdiği güçle nefes nefese Tana'nın kollarını sıkıca kavradım ve yüzünü buruşturduğunda tutuşumu düzelttim. "Özür dilerim, özür dilerim. Hâlâ ellere alışmaya çalışıyorum. Randall meyve suyunu zehirledi, Tana. Ne içtiğin gerçekten umurumda değil ama lütfen onu içme."

"Zehirlenmiş mi? Delirmişsin sen, bunu daha iki gün önce aldım ve evimden sadece markete gitmek için çıktım-" Nefesi kesildi, o sabah ikinci kez elini ağzına götürdü. "Aman *Tanrım*, o *şerefsiz*. Bayan Scrimshaw'ın fırını bozuk değildi, değil mi?" Ben başımı sallarken yüz hatları sinirliden öfkeye dönüştü.

Şeffaf plastik meyve suyu kabını tezgâhın üzerine düştüğü yerden kaldırdı, mutfak ışığına tuttu ve dibindeki garip tortuya kaşlarını çatarak baktı. "Yemin ederim, *önce* onu öldüreceğim."

Ama ben izlerken, Tana'nın öfke dolu bakışları dehşete dönüştü, gözyaşlarını tutmaya çalışırken burnu kırılmaya başladı. "Beni durdurmasaydın *ölebilirdim*." Bir kez daha, sanki biri kilidimi açmaya çalışıyormuş gibi beni çekiştiren o kısa nefesleri verdi. Kollarını nazikçe açtım ve Tana rahatlamam için bu bariz daveti kabul etti. Yanağını çıplak göğsüme dayadı, parmakları belimin etrafında dolaşarak kendini yakın tutmaya çalıştı. Onu sıkıca kavradım, burnumu nemli saçlarına gömdüm ve yumuşak çiçek şampuanı kokusunu derin derin içime çektim.

"Artık güvendesin, Tana. Ben buradayken sana zarar veremez." Tana'nın sırtında tereddütle bir avuç içi gezdirdim ve bunun yatıştırıcı bir hareket olduğunu umdum. Tenime doğru burnunu çekti, omzumun üzerinden bakmak için parmak uçlarında durdu. "Ama sen buradaysan... kapımı ne yapacağım?"

Bakışlarını daha önce tüm varlığımı geçirdiğim parlak ışıklı dikdörtgene doğru takip ettim. Kaşlarımı kaldırarak boş alana doğru başımı salladım.

"Peki, insanların... kapı satın aldığı bir yer var mı?"

Bölüm 9

Tana ve ben birlikte, yemek siparişi vermek için kullanılabilen telefon uygulamasının hırdavatçılarda da işe yaradığını öğrendik. Dönüştürücü sihrimin nasıl çalıştığından emin olmayan Tana, o gözden kaybolduğunda boyalı bir meşe levhasına dönüşeceğimden korkarak yanımdan ayrılmayı reddetti. Kısa bir süre sonra, Tana doğru parçayı bulmak için benim - yani deliğin - ölçüsünü titizlikle alırken ben de küçük, sıcak pembe bir ölçüm bandının bir ucunu tutarak çömelmişim.

Bir noktada, çok küçük ölçüm bandı parmaklarının arasından kaydı, geri çekildi ve yeni kaval kemiğime çarptı. Tısladı, sıcak eli özür dileyerek pantolonumun önünü kapattı. "Özür dilerim, özür dilerim. Aptal pembe vergi. Arkadaşım taşınırken bana bu pahalı "kadın" alet setini verdi ve her şey o kadar *küçük ki...*"

Küçük masanın üzerine koyduğu, Randall'ın taşıdığı aletlerden çok çocuk oyuncaklarına benzeyen pembe saplı şeylerden oluşan dağınık plastik kutuya kaşlarımı çatarak baktım. "Ama neden böyle yapılmışlar? Kadın olduğun için neden daha küçük, dayanıksız şeylere daha fazla para ödüyorsun? Bu bana aptalca geliyor."

Bunun eşitsizliği beni şaşırtmıştı ama Tana'nın bana doğru attığı sıcak bakış moralimi hemen düzeltti. Bu kadar açık bir sonuca varmanın bana neden hayranlık kazandıracağından emin değildim, ama aptal değildim - bunu kabul edecektim. Ayrıca, Tana'yı projeyle oyaladığım için mutluydum; ikimiz de her şeyden önce Randall'ın *ana anahtarı* tarafından kırılmayacak yeni bir kapı yaptırmak konusunda sessizce anlaşmıştık.

Oturma odasındaki yetenekli insan varlığımla bile, Tana'nın *gerçekten* güvende hissetmek için kilitli bir kapının psikolojik bariyerine ihtiyacı olduğunu söyleyebilirdim. Randall'ın sadece iki gün önce evine girdiğini öğrenmek, ona kovmak istediğim perili bir görünüm vermişti. Ona ne yapmak istediğini sorduğumda, polisi aramadan önce boş kapı çerçevesini doldurtmayı tercih etti. Ona destek olmak için burada olduğumu kanıtlamaya hevesliydim.

ve güvende hissetmesini dilediğimde hemen kabul etmiştim ve kendimi acımasız, kana susamış pembe bir mezuranın yanlış tarafında bulmuştum.

Anlık mahremiyet için kapı çerçevesine yedek bir duş perdesi asan Tana, ev geliştirme mağazası uygulaması siparişini bir dokunuşla tamamladı. Portakal suyu şişesi h   tezg  hın üzerinde, Tana'nın elinden ittirdiğim yapışkan meyve suyu damlalarıyla çevrili bir şekilde duruyordu. *Kanıt.* Onu temizlemeyi ve Randall'ın izlerini dairesinden silmeyi arzulasam da, polis ağırılana kadar onu yalnız bırakmayı istemeye istemeye kabul ettim.

Ev geliştirme mağazası teslimatı bir saat gecikeceklerine dair bir mesaj gönderdi, bu yüzden Tana beklerken film izlememizi önerdi. Farklı nedenlerle ikimiz için de tanıdık bir etkinlikti ama ben bu deneyimi tekrarlamaktan çok mutluydum. Bununla birlikte, Tana için insan olabilmeyi dileyerek o kadar uzun zaman geçirmiştim ki, dileğim kabul edildiğine göre şimdi ne yapacağımdan emin değildim. Kapı olmak oldukça basitken, insan hayatı kafa karıştırıcı ve garipti.

Tam ben bunları düşünürken, film başladığında Tana bana doğru eğildi ve yanağını omzuma yaslayarak yorgun bir esnemeyi gizledi. Tereddütle bir kolumu arkasındaki kanepeye uzattım ve zar zor duyulan bir rahatlama i ekişiyle daha derine kıvrılmasına izin verdim. "Peki... sana nasıl hitap etmeliyim, kapıcı ocuk?"

Senin, diye düşündüm, soru k a f a m d a oturmada önce. Doğru, bir isim. İnsanlarda vardı. Benim yoktu.

"Ben... emin değilim. Sanırım başkalarının yanında bana 'kapı' diyemezsin." Televizyona baktım, ekranda bir süper kahraman filminin açılış jeneriği yanıp sönüyordu. Bunu daha önce de izlemişti ve son seferinde oyuncularından birini gözlerinde bir parıltıyla izlediğini fark ettim. Hatta telefonda bir arkadaşına onun ne kadar 'seksi' olduğu hakkında kıkırdamıştı. Sehpanın zerindeki bir dergi, aynı aktörü tüm çıplak göğüslü, maun kahverengi ihtişamıyla kameraya bakarken gösteriyordu. Bu karakter bir tür kapı bekçisiydi ve Tana'nın dikkatini çekmesini biraz kıskanmış olsam da, ortak amacımıza isteksizce hayranlık duyabiliyordum.

"Drys'a ne dersin?" Bu ses hoşuma gitti. Aktör İdris'ten biraz farklıydı ama yine de kulağa zarif geliyordu, tıpkı halının üzerinde kayan cereyan tutucum gibi ısıklı bir fısıltıydı. Tana uykulu bir şekilde başını salladı, yumuşak, memnun bir onaylama sesiyle daha da yaklaştı. "Mm'ok. Drys olsun."

Tana'nın saçlarını tekrar yatıştırıcı bir şekilde okşama dürtüsüne teslim oldum ve bundan o kadar hoşlandığımı fark ettim ki bunu yapmaya devam ettim. Kısa süre sonra bana yaslanarak derin bir uykuya daldı ve ben de bu nadir fırsatı değerlendirerek onu yakından izledim. Şimdiye kadar gördüğüm en güzel insandı ve eğer ona daha önce aşık olduysam, şimdi tamamen vurulmuştum. Kanepenin arkasındaki derme çatma duş perdesi kapısının arkasından yumuşak bir "Alo?" sesi çıktığında narin kirpiklerinin yanağına doğru kıvrılışına hayranlıkla bakıyordum.

Tana'dan dikkatlice uzaklaşıp başını yastığa koymasını sağladıktan sonra kapıya doğru ilerledim ve perdeyi çekerek açık mavi üniformalı, elinde bir pano ve kalem tutan bir teslimatçıyı ortaya çıkardım. "Merhaba efendim, siz Bay Ventt misiniz? Tana Ventt adına bir teslimatım var."

Bir an sonra başımı salladım, kocasıyla karıştırılmanın verdiği sıcak duyguları bir kenara bıraktım. Bana uzatılan kaleme ve panoya uzandım, zihinsel olarak dik durmaya çalışırken kapı çerçevesine hafifçe yaslandım. İnsanlar çok... sarkıktı. Buna alışmak için gerçekten çalışmam gerekecekti. TV programlarından öğrendiğim üzere, söz konusu imza olduğunda performans ve özgüvenin okunaklılıktan çok daha önemli olduğunu düşünerek, teslimatçının işaret ettiği satıra tembelce bir şeyler karaladım. Memnun bir baş hareketiyle kalemi panoya vuran adam, kalemi kendi omzunun üzerinden karşı duvarda duran büyük bir kartona sarılı dikdörtgeni işaret etmek için kullandı.

Teslimatçı gittikten sonra paketi karışık duygularla inceledim. Ne de olsa kimse yerinin doldurulmasını istemezdi ve ben de tam burada yerime geçecek kişiye bakıyordum - hem de benim teşvik ettiğim birine. Uzun zamandır gururla Tana'nın kapısı olmuştum ama artık daha fazlası olmanın zamanı gelmişti. Onun koruyucusu, onun gardiyanı, onun - amcığının aletimi sıkma şeklini, bir iniltiyle bana geri dönerken kaygan ve gergin bir şekilde kayışını zihnimde şehvet dolu anılarla dolaştı. Ödünç aldığım eşofmanlarımın içinde, insan sikim ilgiyle zıpladı, tekrar bir performans hazırды. Yavaşça sıktım, sakinleşmesini diledim,

hak ettiği dinlenmenin tadını çıkarırken Tana için bir Şeyler hazırlamaya kararlıydı.

Bölüm 10

Tana hanımefendiye yakışmayan bir homurtuyla uyandı, muhtemelen pencereden içeriye hâlâ ışık girerken böylesine derin bir uykudan uyanmak onu şaşırtmıştı. Ağzının kenarındaki salyayı sildi ve kendini minderlere bırakmadan önce uykulu bir şekilde gözlerini kırıştırdı.

Sesi kanepenin üzerinde süzülüyordu, kuru bir mizahla ağırlaşmıştı. "*Doğru*. Şok edici derecede çekici kapım, onu becerdikten sonra canlandı ve içeri girip portakal suyum zehirleyen katil külot koklayıcı süperime karşı beni korumaya yemin etti. Sadece başka bir Perşembe."

Sırıttım. *Şaşırtıcı derecede çekici*, ha? Bunu kabul ediyorum. Elim tersiyle alnımı sildim - bu "terleme" olayı neredeyse sarkık insan omurgam kadar sinir bozucuydu. Küçük pembe tornavidayı hâlâ büyük avucumun içinde tutarak yürüdüm. Tana hafif bir iniltiyle gerindi, başını iki yana eğerek boynundaki kıvrımları çözmeye çalışırken gözleri selamlamak için yukarı doğru kayd. Kanepesini çok severdi ama sert uykular her zaman boynuna ve omuzlarına zarar verirdi.

"Hey uykucu." Ona mutlulukla gülümsedim, o da bana uykulu ve huzurlu bir gülümsemeyle karşılık verdi ve tekrar gerindi, göğüsleri tişörtüne yapışmıştı. Eğer bunu kesmezse, bir duşa ihtiyacım olacaktı - soğuk bir duşa. "İyi dinlendin mi? Sen uyurken yeni kapı geldi ve içinde talimatlar vardı, ben de bir işe yarayabileceğimi düşündüm."

Elinin topuğuyla gözlerini ovuşturdu ve kanepenin ötesine bakarak yeni kapısının - çok güzel bir vasistas kemerli penceresi olan - artık ön kapı çerçevesine monte edildiğini gördü. Sırtarak yeni kapıyı açıp kapatmak için yanına gittim. Bir çift parlak pirinç anahtarı avucuna bırakmadan önce kavisli iç kolun mandalını çevirdim.

Teslimat uygulamasını incelediğimizde, benimkine benzer, yuvarlak düğmeli bir model seçmesi için onu çok da ince olmayan bir şekilde yönlendirdim.

iç. Saçma olduğunu biliyordum ama bu beni biraz kışkandırdı - teorik olarak bile olsa onun yerine geçebilecek birini istemiyoordum.

Telefonunu getirdim - o uyurken şarj etmişim - ve kapıya doğru başımı sallayarak ona uzattım. "Muhtemelen şimdi polisi aramalısınız, değil mi?"

Tana cevap vermek için ağzını açtı ama cevap vermeden önce telefonu çaldı.

[Creep]: Hey tatlım, Bayan Scrimshaw büyük bir paket getirdiğini söyledi, içeri sokmak için yardıma ihtiyacın var mı? Büyük paketleri teslim etmekte iyiyimdir ;)

Tana'nın dudağı tiksintiyle kıvrıldı ve omzunun üzerinden okurken öfkeyle hırladım. Onun kişisel alanına mı girmişim? Belki de. Ama ona zaten onun koruyucusu olduğumu söylemişim, değil mi?

"Bugün rahatladığınızı ve mimozalarınızı hazırladığınızı biliyor, genellikle televizyonun sesini duyduğunda ve yüzünüzün başka tarafa dönük olduğunu bildiğinde sizi bir dakikalığına izlemek için pencereden içeri bakıyor. Muhtemelen senden faydalanmayı umuyor, ya da daha kötüsü, uyuşturulduğunda. Eminim içeri girer girmez mimozaları önerecektir." Elim omzunda sıkılaştı, kendim kadar onu da rahatlatmak için ovaladım.

Tana güldü, bana inanamayarak baktı. "Oh, ve o takipçi mi? Görünüşe bakılırsa sen onun parasının hakkını verebilirsin Drys."

Dudaklarında yeni ismimi duymanın verdiği zevk kadar kendi yoğunluğumdan da kızardım. "Tamam, tamam, yakaladın beni. Senin için endişeleniyorum, hepsi bu. Yani, kendi başının çaresine bakabileceğini biliyorum, zaten bu yüzden sana ilaç vermek zorunda, çünkü sen tam bir savaşçısın. Ama ben - dürüst olmak gerekirse, Tana, onu öldürmek istiyorum. Şiddete meyilli değilim, söz veriyorum, sen buraya taşınmadan önce o sabırsız kardeşlik çocukları tarafından tekme tokat dövüldüğümde bile. Ama *onun* sana dokunduğunu düşünmek..." Sesim söylenmemiş bir tehditle sertleşti ve Tana'nın bakışlarını ısıtan şehvet parıltısını kaçırmak zordu.

Döndü, kollarını boynuma doladı, bu çok sevdiğim bir yakınlıktı. "Sorun değil. Onu ben de öldürmek istiyorum. Kendimi savunmak için, mahkemeler, hapse girmek ve diğer her şey hakkında endişelenmeseydim, sadece diğer kadınları da korumak için muhtemelen yapardım. Ama dizileri izlediniz - bariz adalet bile çok ceza alıyor ve birini onlarca yıl hapiste tuttukları için yıllar sonra bir 'oh olsun' ile masumiyetine karar veriyorlar." Kaşlarını çatı ve iç çekti. "Eğer gerçekten şanslı olsaydım, onu portakal suyu yüzünden ikinci dereceden kanıtlarla tutuklardı, *belki ve bu* arada intikam almak için bana ne yapacağını Tanrı bilir, kefaletle serbest kalırdı. Ayrıca polislerin sana yaklaşmasını istemiyorum. Senin ne olduğundan bile emin değiliz Drys ve bahse girerim dönüşümün kimlikle gelmemiştir."

Yanağını tekrar çıplak göğsüme koydu ve kollarımı ona dolamama izin verdi. "Belki de bunu unutmalıyım, yeni kapının onu dışarıda tutacağına güvenmeliyim. Dikkatli olursam, arabama sadece gündüzleri gidersem ya da seni yanıma alırsam ya da belki bir alarm sistemi alırsam..."

Telefonu arkamda elinde tuttuğu yerde tekrar çaldı ve gerildi, zar zor duyulabilen bir inilti çıktı. Homurdandım, gözleriyle buluşabilmek için onu hafifçe dışa doğru tuttum.

"Tana, bu şekilde yaşanmaz. Bir otoparktan geçerken, alışverişe giderken ya da kendi dairene girerken her seferinde omzunun üzerinden bakmak zorunda kalmamalısın çünkü hasta bir adam senin üzerinde hakkı olduğunu düşünüyor. Hayır, buna bir son vereceğiz ve eğer polise güvenmiyorsanız, başka bir yol bulacağız."

Ve her ne kadar bu güvenceler doğrudan rüyalarından ve kapısının çerçevesinden çekilip alınmış fantastik bir adamın dudaklarından gelse de, Tana'nın bunlara inanmasına izin vereceğini umuyordum.

Bölüm 11

Yeni kapının kilidini dikkatlice test ettikten sonra Tana, "Magic Mike takvim çekimine gidiyormuşum" gibi görünmeyeceğim bir kıyafet almak için benimle mağazaya gelmeyi kabul etti. Hala eski sevgilisinin gri eşofman altı ve Tana'nın iki numara küçük pembe, elmas taşlı parmak arası terlikleriyle tişört raflarına bakarken, takdir dolu bakışları toplarken onu hala süzülürken yakaladım.

Yaşlı bir kadın beni kontrol ederken neredeyse arabasını vitrine çarpıyordu, Tana'nın ifadesi şaşkınlıktan kızgınlığa dönüştü. Oflayıp pufladı ve düz siyah bir tişörtü başımdan geçirdi, etiketini koparıp benim için aldığı banyo malzemeleriyle birlikte arabanın üst sepetine attı. "İşte. Tüm bu susamış emeklilerin mallarına zarar vermek yerine bunu giyebilirsin."

Kıkırdadım, onu kendime çektim ve öylesine içten ve açık bir şekilde öptüm ki gözlerinin ondan başkasını görmediğine şüphe kalmadı. Bir adım geri çekildi, parmak uçları dudaklarında geziniyordu, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Ah, doğru ya. Bunu daha önce yapmadıklarını unutmuşum. En azından böyle görüldüğümde. Ben daha kapıyken beni öpmüştü ama bu her şeyden çok bir şakaydı, değil mi?

"Oh, Tana, ben - ben özür dilerim, senin isteyeceğini düşünmemeliydim..." Yüzümü buruşturdum, ellerimi omuzlarından indirdim ve ona yer açmak için arabanın arkasına geçtim.

"İstemek mi?" Tana başını eğdi, gözleri eğlenceyle dans ediyordu. "Drys, sanırım bir öpücük çalmaya izin var, tatlım. Birkaç saat önce aletini amıma gömdüm sayılır."

İkimiz de metalik bir çınlama ve yüksek bir gümlleme sesiyle sıçradık, çünkü bir yığın kutu koridora yuvarlanmıştı. Kırmızı yüzlü bir kadın,

Gözlerimizle karşılaşamayınca arabasını aceleyle çarpışma noktasından uzaklaştırdı ve ters yöne doğru yola çıktı.

"Evet, *kulak misafiri olduğun* için haklısın, meraklı." Tana onun ardından dudak büktü ve bir an sonra kutuları almak için eğildiğimde bana sırtıttı. "Ama cidden, Drys, sorun değil. Rahat ol, tamam mı?"

Kulak misafiri gibi ben de Tana'nın gözlerine bakmakta zorlandım, onun yerine kutu yığınının düzeltmeye odaklandım ve düşünmeden bir soru ekledim. "Ve... geri kalanı?"

Tana elini uzatarak kalkmama yardım etti ve bana göz kırptı. "Belki de tam burada, erkek giyim bölümünde değil."

Kalbim yerinden fırladı. Ne yazık ki diğer parçalarım da arabayı önüme koymak için arabanın kolunu tutmaya zorladı.

Tana sadece sırtıttı, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve aşağıya doğru baktı. "Neyin var koca oğlan? Çok da küçük olmayan bir sorunun mu var?"

Boğazımı temizleyerek kızardım. "İyi olacağım. Ben iyiyim. Bir şeye ihtiyacın var mı? Birkaç gün içinde canın dondurma isteyecek. Hadi sana dondurma alalım, tamam mı?"

Bir elini arabanın kenarına kapadı ve başını meraklı bir şekilde eğerek ilerlememi durdurdu. "Peki birkaç gün içinde dondurma isteyeceğimi nereden biliyorsun Drys?"

Yeni gömleğimin yakasıyla oynadım, boğazımı tekrar temizledim ve sesimi alçalttım. "Kötü günlerin. Yakında onlar da olacak, tıpkı geçen ay olduğu gibi. Daha yumuşak kıyafetler giydiğin, hüzünlü filmler izlediğin, sık sık tualete gittiğin ve bazen ağladığın günler. Seni üzgün görmekten hoşlanmıyorum ve dondurma yediğinde daha iyi görünüyorsun."

Yine o sıcak bakış, bir bahar günündeki güneş ışığı gibi beni aydınlatan bakış, arabayı bırakıp yanımda yürümeye başladığında. Sesi yumuşaktı ve diğer koridora doğru başını sallarken ağzının kenarından bir gülümseme yükseldi. "Pekâlâ. Bu taraftan."

Tana'nın ihtiyacım olduğunu düşündüğü her şeyi aldıktan sonra, kasada gizlice aldığım iş başvurusunu cebime koyarak dairesine geri döndük. Bana birkaç kıyafet, bir çift ayakkabı ve tuvalet malzemeleri almak konusunda ısrarcıydı ama elimden gelse saklanan bir adam olmak istemiyordum. Tana ilgilenilmeyi hak ediyordu ve bunu yapan kişi ben olmak istiyordum.

Her şeyi kaldırırken - Tana'nın şifonyerinin bir çekmecesini benim için temizlemiş olmasından çok fazla anlam çıkarmamaya çalıştım - Randall'ın hem taşınmadan önce hem de sonra neler yaptığını gördüğümü anlattım. Gözlerindeki korku onu yatıştırmak için endişelenmeme neden oldu ama bir kez daha sarılmayı teklif etmeden önce tüm hikâyeyi anlattım. Onu korkutmaktan nefret ediyordum ama ne tür bir canavarın ona ve yakın zamana kadar dairesine erişebildiğini bilmeliydi.

"Ve başka bir şeyi zehirlemediğinden *kesinlikle* emin misin?" Tana açık buzdolabının önünde durmuş, içindekilere kaşlarını çatarak bakıyor ve tırnağını ısıırıyordu.

Başımı salladım, buzdolabının kapısını yavaşça kapattım ve kollarımı tekrar açtım. Sanki birbirimiz için yaratılmışız gibi kollarıma atıldı ve ben de ona sımsıkı sarıldım. "Hayır, gördüğüm bir şey yok ve onu her zaman çok yakından izledim. Kapıyı arkasından kapattığı için yatak odanızda ne yaptığını göremedim ama portakal suyu dokunduğu tek yiyecekti."

Burnu kırıştı ve yatak odasına gitmek için benden uzaklaştı. Birkaç dakika sonra koridordaki dolabın katlanır kapağını açtı ve bir kucak dolusu nevresim ve yastık kılıfını ellerinin tozunu alarak çamaşır makinesine attı. "Berbat. Yatak odamda ne halt ettiğini Tanrı bilir. Hep duman kokusu aldığımı düşünürdüm ama antreden falan geldiğini sanırdım. Vibe'ımı kullanmadan önce yıkama alışkanlığım olduğu için hiç bu kadar memnun olmamıştım."

Lavabonun altındaki temizlik spreyini ve ona doğru eğdiğim bir rulo kağıt havluyu almak için çoktan çömelmişim. "Eğer senin için de uygunsa, yatak başlığını ve şifonyerin üstünü de temizleyeceğim. Kendi evinde şiddet görmüş ya da korkmuş hissetmeni asla istemiyorum."

Tana uzun bir süre beni inceledi, gözleri yumuşacıktı. "Teşekkür ederim Drys. Şimdiye kadar çok şey yaptın. Sen çok iyi bir kapıydın, umarım bunu biliyorsundur."

İyi bir kapı olarak adlandırılmakla ilgili bir şey insan bacaklarımı zayıf ve titrek hissettirdi. Yatak odasına gitmeden önce başımı salladım, yeni kot pantolonum ve boxer-briefimin uyarılmışlığını eşofman altından daha iyi gizlediğine şükrettim.

Bölüm 12

Eşyaları dikkatlice şifonyerin üstünden komodine taşımaya başlamıştım ki, Tana'nın yatak odasının kapısında durmuş beni izlediğini gördüm, yüz ifadesi okunamıyordu, dudaklarında bir sırıtış vardı.

"Bunu gördüm, biliyorsun."

Ona arkamı döndüm ve temizlik spreynin tetiğini sıktım, ancak yapıştı ve beni gergin bir şekilde nozulla oynamaya zorladı. Yatak odası rahatça serin olmasına rağmen yeni gömleğimin altında ter tenimi gıdıklamaya başladı. Şifonyerin üstüne sprej sıktım ve bir avuç kâğıt havluyu düzenli bir şekilde üzerinde gezdirdim. "Neyi gördün? Ne demek istediğini anlamıyorum."

Birden Tana'nın sıcaklığı sırtıma yaslandı, kolları belime dolandı, parmak uçları keşfetmelerini dilediğim yerlere tehlikeli bir şekilde yaklaştı. Artık bir erkek olarak çok fazla *açlığım* vardı ve bunun Tana'nın biz dışarıdayken bana aldığı arabaya servis hamburgerle hiçbir ilgisi yoktu.

"Sana *benim için* ne kadar *iyi* bir *kapı olduğunu* söylediğimde yüzündeki ifade."

Spreyi bir kenara bırakıp bir avucumu şifonyerin üstüne koydum, sözlerindeki nazik alay karşısında desteğe ihtiyacım vardı. Birleştirdiği ellerinin karnımın altında durduğu yerden hafif metalik bir ses geldi; hain insan sikim kot pantolonumu tekmelemiş, çekmece kollarından birini arka plakasına sıkıştırmıştı. Bu bir sorun haline gelmeye başlamıştı - aletimin aksine, ne olmak istediğine karar veremiyordu - Tana bana doğru baktığında yukarı, aşağı ve tekrar yukarı.

Parmakları bağcıkları çözüp kalçalarımın önünde oynarken nefesimi tuttum, sesi kulağıma mırıldanırken tırnakları yumuşak bir şekilde kotun üzerinde geziniyordu. "Sana bir sır vereceğim Drys. Büyük, güçlü erkeklere karşı bir zaafım var.

onlara söylendi. Benim övgülerim için çalışmaktan zevk alan *iyi çocuklar*. Kendimi güvende ve korunmuş hissettiriyor. Böyle birini tanıyor musun?"

Cevap olarak verdiğim "hı hı", yeni yeni alışmaya başladığım derin sesimden çok daha yüksek, yağlanmamış menteşelere yakışır bir gıcırtya yakın çıktı. Odak noktam ahşap şifonyerin üstündeki bir düğüme odaklandı, midem beklentiyle gerildi.

"Hmm. Kim olabilir acaba?" Sesi, normalde olduğundan daha az sağlam hissettiren insan omurgamdan aşağı ürperti gönderdi. Ağırlığımı daha çok avuç içime verdim, nefesim kesik kesik gelirken şifonyerin alçak tepesine hafifçe eğildim. Ne istediğimi, neye ihtiyacım olduğunu tam olarak bilmiyordum ama Tana'nın bildiğine dair bir his vardı içimde.

"Benim." Sesim neredeyse bedenim kadar titreyerek ağzımdan kaçırdım. "Benim, senin için her şeyi yaparım. Kesinlikle her şeyi. Kıyafetlerin parasını öderim, senin için yemek yaparım, çamaşır yıkarım..."

Alnını kürek kemiklerimin arasına dayayıp gülerken sesi güzel bir çan gibi çıkıyordu, avuç içleri hâlâ kalçalarımın üzerinde nefis bir şekilde duruyordu. "Oh Drys, seni tatlı şey. Sakin ol bebeğim. Sadece biraz oynuyoruz. Yine de bir şey hoşuna gitmezse beni durdur, tamam mı?"

Parmakları kot pantolonumun düğmesine doğru ilerlerken nefesimi içime çektim, parmak uçlarım şifonyere karşı heyecanla esnedi. "Tamam. Bunu sevdim. Bunu çok sevdim."

"Çünkü-" Acı verici bir yavaşlıkla aşağı kaydırırken fermuarım gıdıklandı, aletim baskıdan kurtulmak için hemen dışarı itildi, esnek boxer külot malzemesinden eğildi, "-sen benim *iyi oğlumsun*."

İnledim.

Tana'nın kendinden memnun kıkırdaması, çevik parmakları boxer külotumun yarığına girip yavaşça dışarı çekerken bile sikimin tekrar zıplamasına neden oldu. Nefesim kesildi, vücudum daha da öne eğildi ve bana yavaş, kasıtlı bir vuruş yaptı, bu da tenimin üzerinde elektriksel zevk dansı gönderdi. "Oh! Oh *Tana*. Bu çok iyi hissettiriyor... lütfen... lütfen daha fazla alabilir miyim..."

Sırtıma yumuşak bir öpücük kondurup beni tekrar okşayınca ürperdim ve bir iniltiyle bu hissi kovalamak için ayaklarımın üzerinde yükseldim.

"Benim büyük, güçlü kapım. Beni koruyarak, kurtararak ve harika hissetmemi sağlayarak çok iyi bir iş çıkardın." Kalçalarım elinin içine doğru hafifçe itilmeye başlamıştı ve tutuşunu sorunsuz bir şekilde ayarladı, şimdi bana övgü mırıldanırken mutlulukla daha hızlı hareket ediyordu. "Şimdi benim için bir şey yapmanı istiyorum, iyi bir çocuk olup benim için boşalabilir misin?"

Başımı kaldırdım, hazzın bulanıklığını göz kırparak uzaklaştırdım, önümdeki duvara bakarken paniğe kapıldım. "Elbette yaparım, ne istersen yaparım ama bilmiyorum... nasıl?"

Vücudu sırtıma yaslandığı yerde titriyordu ve gülmek için kendini zor tuttuğu izlenimine kapıldım. "Oh *Drys*. Bu kadar tatlı olmana dayanamıyorum. Bu iyi hissettiriyor mu?"

Hafifçe alay etmesi sikimin hoş bir şekilde zonklamasına neden oldu. Beni tekrar okşadı, kalçalarımın tekrar tekmelemesine yetecek kadar sert bir şekilde ve yüksek sesle inledim, çılgınca başımı salladım.

Yumuşak, harika eli sikimi dibine kadar sıkarken gömleğimin üzerinden sırtımı tekrar öptü. "O zaman bırak kendini iyi hissetsin. *Çok iyi* hissettirecek, güven bana. İki elini de şifonyerin üzerine koy ve bu sefer *seninle* ilgilenmeme izin ver."

Kağıt havlu rulosunu bıraktım, belli ki onu ne kadar sıkı tuttuğum için yarısı buruşmuştu, Tana tekrar başlarken diğer avucumu şifonyere vurdum. Boştaki eli omurgamdan yukarı kaydı, parmakları saçlarımın arasına girip onları kavradı ve alnım şifonyerin üstüne değene kadar beni öne eğdi.

Nefes nefese kalmıştım, böyle tutulmaktan, bir kapıya hiç benzememekten, onun ellerinde çok yumuşak ve savunmasız olmaktan zevk alıyordum. Aslında tam olarak yumuşak sayılmazdı: Aletim, onun tutuşunun ötesine geçersen şifonyeri delecekmiş gibi hissediyordu. Kalçalarım kendi başına bir hayat sürmeye başlamıştı.

Avuç içi, evet ve teşekkür ederim gibi kelimeleri sanki kişisel mantram haline gelmiş gibi geveliyordum.

Elindeki bir şeyi kovalamaya başladığımda nefes nefese kaldım, bir *ihtiyaç* içimden bir kükreme gibi yükseliyordu. "Tana, ben - ben - neler oluyor - *ohh!*"

Tüm varlığım onun zekice kıvrılan kavrayışına kendini bırakmaya çalışırken tutarlı konuşma yeteneğim kayboldu. Parmaklarım altlarındaki ahşaba sürtünürken, bağırışlarım önümdeki yatak odası duvarında yankılanırken, gerçeklik bükücü zevk dalgalar halinde içimden geçti. Hissiyat biraz azalınca, insan bacaklarım gerçekten pes etti ve beni doğruca dizlerimin üzerine çöktürdü, bu arada tamamen kemiksiz bir düşüşü önlemek için şifonyerin kenarına yapıştım.

"*O da* neydi, Tana?" Geniş gözlerle ona baktım, nefes nefese kalırken ağzımın kenarlarında hülyalı bir sırıtiş vardı.

Bana şaşkın bir gülümseme verdi, önümde bağdaş kurarak oturdu ve avucunu silmek için buruşuk rulodan bir kağıt havlu çıkardı. "Bu bir *handjob*'du Drys ve daha önce bir adamın sabit diskini bu şekilde tamamen yeniden başlattığını gördüğümünden emin değilim. İyi misin bebeğim? Bir an için seni kırdığımdan endişelendim."

Başımı salladım, gözlerimi kapattım ve küçük, mutlu bir iç geçirdim. "Ben mükemmelim.
Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim. Bu kadar iyi hissedebileceğimi bilmiyordum."

Eğilip alnıma bir öpücük kondurdu ve o böyle şeyler yaptığında karnımın mutlulukla takla atmayı bırakıp bırakmayacağını merak ettim. Bana *bebek* ve *iyi çocuk* denmesi her şeyden çok hoşuma gidiyordu, belki bu yeni *handjob* olayı hariç. "Beni bir dakika burada bekleyebilir misin?"

Başımı salladım, avuçlarımın üzerine yaslandım ve yatak odasından çıkmadan önce bana gülümseyerek ayakta durmasını izledim. Kısa bir süre sonra elinde kanepeden aldığı bir yastıkla geri geldi, bana bir şişe su uzattı ve yastığı kucağına alarak yere oturdu. "Al, Drys. Gel benim için başını yastığa koy." Yumuşak bir şekilde güldü ve bana sıcak, ıslak bir bez uzattı. "Ve devam et ve sikini silip kaldır. Bence dinlenmeyi hak etti, sence de öyle değil mi?"

Neden olduğundan emin olmasam da tekrar kızardım ve sııttım, dediğini yaptım, dikkatlice fermuarımı çektim. Başımı kucağına koymam için bana yol göstermeden önce su şişesinden biraz içmem için beni cesaretlendirdi. Parmakları saçlarımı nazıkçe taradı ve insan vücudumdaki her kası aynı anda gevşetti. "İşte böyle. Çok iyiydin Drys. Biraz oyun oynadık ama istersen ileride daha fazla konuşabilir ve oynayabiliriz ya da sana daha iyi geliyorsa karmaşık olmayan bir şekilde devam edebiliriz."

Başımı salladım, parmak uçları göğsümde hafifçe beni tutmadan önce oturmak için hareket ettim.

Oh, tamam, görünüşe göre bunu da sevmişim.

Sikim de aynı fikirdeydi ama Tana dinlenmesi gerektiğini söylediği için görmezden geldim. "Hayır, *karmaşık* olmak istemiyorum. Bundan keyif aldım, istersen tekrar oynayabiliriz?" Fermuarıma uzandım ama saçımı çekiştirerek ağzımın kurumasına neden oldu.

Oh, ve bu. Bunu sevdim.

Tana sırtarak bana baktı ve saçlarımı tutarak başımı yumuşak bir şekilde salladı. "Sanırım bir canavar yarattım. Hayır Drys, biraz bekleyelim, yapacak işlerimiz var, unuttun mu? Sadece bu kadar iyi bir koruyucu olduğun için sana küçük bir ödöl vermek istedim."

Bacağına sokuldum ve gülerek ona sarıldım. "Küçük hissetmedim. Teşekkür ederim, Tana. Umarım ne olursa olsun seni koruyacağımı biliyorsundur, benim için bir şeyler almana ya da bir şeyler yapmana ihtiyacım yok-"

Parmak uçları ağzımı okşadı. "Biliyorum bebeğim. İsteddiğim için yapıyorum, hepsi bu. Senin bir tür giriş yolu sikicisi olduğunu düşünseydim bunu yapmazdım, inan bana."

Kaşlarımı kaldırıp ona baktım. "Bu da ne-"

Ön kapının yüksek sesle ve öfkeyle çalınması ikimizin de dimdik oturup koridora bakmamıza neden oldu. Bu şekilde sadece bir kişi kapıyı çaldı ama

Tana çoktan ayağa kalkmış ve benim hâla zevkten sırlıklam olan beynim ağzıma yetişmeden önce elini kapıya atmıştı.

"Tana, bekle!"

Bölüm 13

Artık çok geçti. Tana yeni kapıyı çoktan açmıştı ve Randall çoktan omuzlarını kaldırıp oturma odasına girmiş, kapıyı arkasından çarpmıştı. Yüz ifadesi o kadar soğuktu ki, ürpertisini buradan bile hissedebiliyordum.

Ayaklarının üzerinde dengesiz bir şekilde sallanıyordu, Tana'yı yeni kapının arkasına sıkıştırırken gözleri vahşi ve odaklanmamıştı, elinde metal bir şey parlıyordu. "Onları *sen mi* aradın? Hakkımda o lanet yalanları *sen mi* uydurdun? Muhtemelen şu anda evimi dağıtıyorlardır, seni kaltak! Telefonu yüzlerine kapattım ve şimdi beni arıyorlar!"

Tana bakışlarımı yakaladı ve başını sertçe sallayarak eliyle yerde kalmamı ve gözden uzak durmamı işaret etti. Yeni varlığımın her zerresiyle bundan nefret ettim ama bana söylediği gibi yaptım.

Randall bir elini saçına sokmuş, acı verici bir şekilde saçını tutuyor ve hayal kırıklığıyla homurdanıyordu. "Sarah beni *dinleseydi*. Ben *iyi* bir *adamdım*, bunu ona söyledim. Ona karşı Charlie'den çok daha iyiydim ama *hayır*. Tüm o duygusal yükü üzerime yıktıktan sonra sadece *arkadaş* olmak istedi - ben lanet bir *terapist* değilim..."

Tiradını kesip Tana'ya dik dik baktı, hâlâ kapının arkasına yapışmıştı ama sakın kalmaya çalışıyordu. Dairesinin bir arka kapısı olmasını hiç bu kadar istememiştim - Randall beni görmeden bu lanet odadan çıkamazdım, Tana'ya *yardım* getiremezdim. Randall saçında olmayan elini kaldırdı, metalik parıltı aniden şekillenmeye başladı.

Silahlı vardı.

Görüşüm Tana'ya doğru daralırken korku hislerimi bastırdı, kararlılık onu boğdu. Ayağa fırladım ve bacaklarımın beni götürebildiği kadar hızlı bir şekilde koridordan aşağı indim.

Tana ığlık atarak kanepeye doğru atladı, Randall bana doğru döndü ve ben de onunla çarpışarak onu kapıya çarptım ve bileğini yakaladım. Beni geri itip bileğini çözerken ve yırtıcı bir hayvan gibi kanepeye doğru bakarken yüzünde çirkin bir öfke hırıltısı vardı.

Hayır.

Ona olabildiğince sert bir yumruk attım, çok yakın boğuştuğumuz için aç ı garipti. Randall'ın gözbebekleri genişlemiş ve büyümüşü ve belli ki bir şeyin etkisi altındaydı, bu da onu beni tekrar iterken beklenmedik derecede güçlü kılıyordu. Tana bir vazoyu sert bir gümbürtüyle Randall'ın kafasının arkasına indirdi ama bu onu yere sermeyi başaramadı; yarı kırık vazonun kenarı ve Tana'nın kanepesinin arkası kanla kaplanmıştı.

Parlak bir ışık ve yakıcı bir acı vardı ve sonra üzerimde de kan vardı. Uzuvarımı soğuk bir his kapladı, hareket etmemi, ayağımı kaldırıp ilerlememi, kendimi Randall ve Tana'nın arasına sokmamı imkânsız kılan bir ağırlık. Boyum uzadı, sersemlemiş Randall odaklanmamış, şaşkın gözlerini bana çevirdi. Ona doğru düşerken sarkık insan omurgam kaskatı kesildi ve kafasını kanepenin kenarıyla keskin, kırık bir vazo parçası arasına mide bulandırıcı bir gümbürtüyle sıkıştırdım.

Çok yorulmuştum.

Artık dinlenmem gerekiyordu.

Ama ihtiyacım olan bir şey yok muydu....?

Uyumak.

Bölüm 14

Bilinç geçici bir şeydi, ama yakalamayı başardığım birkaç parçacık bana kesinlikle yine bir kapı olduğumu söylüyordu. Ancak bu kez, bir kurşun deliğinin yakıcı ve öfkeli varlığı beni baştan aşağı sarmıştı - daire numaramın bir santim altından bir kalemin geçebileceği kadar büyük bir delik.

Bunun acısı odaklanmamı, etrafımda neler olup bittiğini anlayacak kadar "uyanık" kalmamı zorlaştırdı. Görüntüler zihnimde bir bağlam ya da süreklilik olmadan oyalanıyordu.

Bazı üniformalı kadın ve erkekler bir kalem bıçağıyla duvarı tırmalıyor ve Tana'nın portakal suyu şişesini kırmızı kapaklı plastik bir torbaya koyuyor.

Ağlayan bir Tana polis memurlarıyla konuşuyor, kanepenin arkasına belli bir açıyla yaslandığım yerde beni işaret ediyordu.

Randall'ın buruşmuş bedeni kan lekeli halıyla çevriliydi, gözleri kapalıydı.

Bayan Scrimshaw, Christopher-Thomas kucığında, Tana'dan bir şey için ısrarla özür diliyor.

Ciddi bir Memur Holden ön kapıdan ormanı işaret ederek üzgün bir ifadeyle başını sallıyor.

Metal masalarla dolu beyaz bir oda, kırmızı kaplı plastik torbalar ve flaşlı kameraların şakırtıları ve vınlamaları.

Bir minibüsün arkasında uzun bir yolculuğun gümür gümür sesi, ardından Tana'nın oturma odasının tanıdık sıcaklığı ve yeni halı ve boya kokusu.

Ve sonsuzluğun içinde bir yerlerde, Tana'nın sesi bana seslendi, tutunup kendimi karanlıktan çıkarmam için altın bir ip gibi. "Drys, beni duyabiliyor musun bilmiyorum. Senin bir ateş rüyası olmadığından bile emin değilim ama gitmene izin veremem. Soruşturmadan sonra, Randall o zavallı kızın ölümünden sorumlu tutulduktan sonra seni bana geri getirmelerini sağladım."

Parmak uçları önümde gezindi ve onu hâlâ hissedebildiğim, başıma her ne geldiyse bunu kaybetmediğim için rahatladım. Avuç içi kurşun deliğimin olduğu yerde oyalandı, bu bir şekilde -daha iyi- hissettirdi.

Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi Tana hüzünlü bir kahkaha attı ve parmak uçlarıyla deliğin olduğu yeri işaret etti. "Biraz ahşap macunu aldım. Üzerimde kapıya dönüşen bir adamın ölümcül yaralarını nasıl tamir edeceğimi tam olarak bilmiyorum ama sanırım iyi bir iş çıkardım." Sesi çatallaştı ve sadece ağlamakla kalmayıp bir süredir ağladığını fark ettim. Ona sarılabilmek, onu iyileştirebilmek, ona iyi olduğumu gösterebilmek için yanıp tutuşuyordum.

Ama gerçekten öyle miydim? Yine bir kapıydım ve yerine taktığım şey neredeyse benimle alay ediyordu, Tana'nın artık *bana* ne faydası olabilirdi ki? Beni geri almak için polisle çoktan pazarlık yapmıştı, ki eminim bu pazarlık bir sürü rahatsız edici, imkânsız soruyu da beraberinde getirmişti ve bu kadar ileri gitmesi beni çok etkilemişti. Aslında işe yararlık açısından çıra gibiydim, bu düşünce beni derin, sefil bir hüznle doldurdu.

Yumuşak ve kaygan bir şey üzerime uzandı ve bir şokla Tana'nın başka bir bariyeri - *prezervatif*, kıyafetlerimi seçerken açıklamıştı - aletimin üzerine gerdiğini keşfettim. Halıya yaslanmışım ve Tana'nın üzerinde kıvrımlarını sıyıran ve *her şeyi gösteren bir* dantelden başka bir şey yoktu.

"Yıkılmışım, Drys. Seni geri istedim, sana *ihtiyacım vardı*. Randall'ın hapiste olduğunu bilmeme rağmen, ormanda gömülü olduğunla ilgili kabuslar görmeye devam ettim ve *dua ettim*. Dürüst olmak gerekirse kime dua ettiğimi bile bilmiyordum ama seni bana geri getirip getiremeyecekleri umurumda değildi."

Tana yumuşak bir sesle devam etti, şeffaf şişenin kapağı - kayganlaştırıcı - sessizce tıkladı, soğuk damlalar lateks kaplı aletimin kenarlarından aşağı kaydı. "Ve

Bir gece, sonunda biri cevap verdi. Bu güzel Yunanlı kadın uzandı ve beni yaprakların arasından çekip çıkardı ve bana her şeyin yoluna gireceğini söyledi. Kabustan çıktık ve senden bahsetmemi dinledi, kocasının bir aptal olduğu hakkında aşağılayıcı şeyler söyledi ve seni nasıl geri alabileceğimi anlattı. Haftalar süren evrak işleri, kanıt departmanı ile mücadele, bir sürü lizol ve kendime deli olmadığımı söylemem gerekti ama..." Alt dudağını ısırdı, beni inceledi, şarap kadehinden uzun bir yudum aldıktan sonra bir kenara koydu.

Tana zar zor giydiği dantel geceliğinin kenarlarını dikkatlice katlayarak kalçalarından uzaklaştırdı, altında güzel bir çıplaklık vardı ve bana sarıldı. Bir eli önümde, diğeri arkasındaki halının üzerinde, nefesi kesilerek kendini üzerime bıraktı. Bu sefer daha fazla kıpırdanması gerekti ama yerçekimi de bizim lehimize çalışıyordu. Halıya ve önüme batan tırnaklarının gerginliği beni heyecanlandırdı ve bu mükemmel öneri için Tana'nın rüyalarına giren kadına sessiz bir dua gönderdim.

Sessiz iç çekişleri ve inlemeleriyle büyülenmiş bir halde, Tana'mın yavaşça ve dikkatlice ikinci kez aletimin üzerine batışını, sonunda tamamen içeri kayarken soluk soluğa izledim. Yardım edemedim ama tekrar yukarı ittim, sert vücudum birazcık titriyordu. Bu, Tana'nın gözlerini açmaya yetti; dudaklarında bir gülümseme belirirken şaşkınlıkla irileşti. "Drys?"

Vücudum onun altında eğilip büyürken, geniş, kısa topuzum onun içinde kapı benliğim ve insan benliğim arasında bir şeye dönüşürken, ikimizin de inlemesine neden olan küçük bir alarm çığlığı attı. Kalçaları çıplak insan kucağımın iki yanına kayarken kollarını boynuma doladı. "Drys! Bu sensin! İşe yaradı! Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim Hera!"

Her "teşekkür ederim "in arasında boynumu öpücöklere boğuyor, sanki kokum yaşamak için ihtiyaç duyduğu bir uyuşturucuymuş gibi tenime karşı derin nefesler alıyordu. Dudaklarımı öpmek için hareket ettiğinde, kalçaları bilinçsizce sürtünme arayışıyla hafifçe eğildi. Ellerimi kalçalarına doladım, geriye yaslandım ve ağzına doğru fısıldarken gözlerindeki şehveti izlemek için yavaşça yukarı doğru ittim. "Benim güzel Tana'm, seni ne kadar özledim. Bu anı yaşamak için senin için binlerce kez ölürüm."

Başını geriye attı, saçları bacaklarımın üst kısımlarını gıdıklıyordu, ben de içgüdü ve hislerimi utanmadan kovalayarak vücuduna girip çıkmaya başladım. Elleri omuzlarıma düştü, beni yıldızları görmemi sağlayan bir hızda sürerken, prezervatifin bana biraz daha fazla kontrol sağladığı için minnettar, kendi mutluluğunu bulurken beni yönlendirmesine izin vermekten memnun. Kendini içime gömdü, sikimi kabzasına kadar içine gömdü, daha hızlı ve daha hızlı hareket ederken boynuma karşı inledi, neredeyse beni arkamızdaki kanepeye sabitledi.

"Evet, *evet Drys*, sik beni... lütfen bebeğim... oh *tanrım*..." İpucunu aldım ve kalçalarını daha da sıkı kavradım, inlemelerinin tonu düşene kadar içine girdim. Birkaç dakika sonra vücudu bana kilitlendi, kollarımda kemiksiz kalmadan önce tırnakları omuzlarıma batarken amcığı sıkılaştı ve çırpınmaya başladı.

Şakağıma şefkatle sokulup fısıldadı. "Beni sırt üstü yatır, Drys. Boşalmak için beni kullanmanı istiyorum, buna bayılıyorum. Bedenimi kullanmanı izlemek istiyorum." Gözleri yeni bir tür şehvetle parlıyordu ve dizlerimin üzerinde yuvarlanırken onu kendime doğru tuttum, onu altımdaki halının üstüne uzattım, ondan kaymadan.

Kalçalarını kalçalarıma dayamak için bacaklarını kaldırdı ve ben de bir avucumu güzel yüzünün iki yanına yerleştirdim, şifonyerde yaptığım gibi kendimi destekledim. Birbirimize gülümsedik ve ben onu yavaşça okşarken yüz hatlarındaki değişimi hayranlıkla izledim: kirpiklerinin titremesi, alt dudağında endişelenen dişleri, zevkle çatılan kaşları. Kaşlarını öpmek için eğildim ve tam da benden istediği gibi, bana en iyi gelen yavaş, aç bir itme ritmi başlattım. Başını salladı, bana aferin oğlum dedi ve son kontrolüm de kırıldı, sızlanırken kalçalarım zarifçe ona çarptı.

İhtiyaçtan nefes nefese ona doğru ilerlerken eli tekrar saçlarımı buldu. "Bunu benim için yapabileceğini biliyorum, Drys bebeğim. O prezervatifi doldurabileceğini ve beni ne kadar özlediğini gösterebileceğini biliyorum. Devam et sevgilim, beni sertçe becer, istediğini al, *ihtiyacın olanı* al, benim için gel... şimdi benim için gel..."

Bana talimat verirken kullandığı yarı kontrol ve emir, yarı utangaç bir alay içeren ses tonu beni o kadar hızlı uçurdu ki neredeyse utanıyordum. Onun için haykırdım, ismini zikrettim, akılsızca kendimi bile köklendirmeye çalıştım.

Nabzım atarken, seğirirken ve titrerken, tamamen çözülrken daha derine. Nefes nefese kaldığımda alnımı nazıkçe onunkine yasladım, kalbim hoş bir yorgunlukla çarpıyordu.

Beni göğsünde topladı, kemiksiz kalmama izin verdi, nefesimi tutarken onu ezmeme için bizi yana yatırdı. Ellerini terli kaburgalarımda ve sırtımda aşağı yukarı gezdirdi, memnuniyetle iç çekerken yumuşak yollar izledi.

"Seni memnun ettim mi? İyi yaptım mı?" Kızardım, bu soruları dile getirmekten hâlâ utanıyordum, övgüsüne de en az birkaç dakika önce onun bedenine duyduğum ihtiyaç kadar ihtiyaç duyuyordum.

"Çok iyi, benim iyi oğlum. Kesinlikle mükemmel. Senden tam olarak istediğim şeyi yaptın ve her dakikasına bayıldım. Çok teşekkür ederim bebeğim."

Yanaklarım yanarken omzuna geniş bir gülümseme yerleştirdim. *Ben iyi bir çocuktum.*

Bir süre dinlendikten sonra, Tana vücutlarımızı birbirinden ayırırken prezervatifin kenarını tutmam konusunda benimle konuştu ve bu basit talimat bile sikimin ilgisini tekrar uyandırmaya yetti. Ayrıca yüzümdeki şaşkın ifadeye kıs kıs güldü, ki bu hiç de yardımcı olmadı.

Ucu dolu, prezervatifle kaplı sikime parmağıyla dokundu, ayağa kalkarken bana göz kırptı ve küçük odaya -kendi deyimiyle *banyoya*- doğru işaret etti. "Sen kesinlikle benim tipimsin, Drys. Çok eğleneceğiz. Şimdi git temizlen, sen ve ben senin muzaffer dönüşünü kutlamak için yemeğe çıkıyoruz."

Prezervatifi çekerek çıkardım ve lavaboda yıkamadan önce parmak uçlarımdaki kalın beyaz sıvıya hayranlıkla baktım. Tana yanımda hazırlanırken, vurduğum ve kapıdaki halime geri döndüğüm o meşum geceden bu yana birkaç ay geçtiğini anlattı. Aslında Bayan Scrimshaw, Randall hakkında ihbarda bulunmuştu - yaşlı kadın onu daha önce gecenin tuhaf saatlerinde ormana giderken yakalamış ve Randall'ın bu daireye son girişinde Tana'nın arabasının park yerinde olmadığını fark etmişti. Randall o gece geçirdiği kafa travması yüzünden neredeyse ölüyordu.

Beni vurdu ve ben de onun üzerine düştüm - ne de olsa sağlam bir meşeydim - ama mahkemeye çıkacak ve hayatının geri kalanını hapiste geçirecek kadar dayanabilmişti. Zavallı Sarah düzgün bir şekilde toprağa verildi ve ailesi uzun zamandır bekledikleri kapanışa kavuştu.

Güzel bir siyah pantolon ve kanıt olarak bana aldığı düğmeli gömleği giydiğimde, Tana yakamı düzeltirken gülümsedi, ifadesi yumuşak ve sevecendi. "Hera ayrıca her dolunayda bir kapıya dönüőeđini söyledi, bu yüzden dönüştüğünde *bunu* tekrarlamamız gerekecek, böylece seni *sihirli amımla* geri getirebilirim." Kıkırdadı ve güzel kırmızı elbisesinin eteğinin üzerinden bir elini söz konusu büyülu cinsel organın üzerine götürdü. "En azından ayın geri kalanında insan olarak kalabilmen gerekiyor, gerçi alıştıktan sonra değişim üzerinde daha fazla kontrol sahibi olacağını da söyledi. Açıķası buna sevindim - topuzunun hayranıyım."

Kollarını belime doladı ve bir öpücük için yüzünü yukarı kaldırdı, ben de memnuniyetle onu öptüm. "Dileğin benim için emirdir. şimdi ve her zaman, sana verebileceğim her bedende." Yanağımı avuçladı ve gülümseyerek biraz fazla sert bir şekilde okşadı, bu da sikimin bir kez daha zıplamasına neden oldu. Artık Tana beni gerçekten sahiplendiğine göre, onu tekrar kontrol altına alabileceğimden şüpheliydim.

"Oh! Ve - şey - biraz garipti ama dün bornozlu yaşlı bir adam kapımı çaldı ve seni sordu. Açıķası biraz korkmuştum ama senin aileden olduğunu söyledi. Bunun nasıl mümkün olduğunu anlamıyorum ama her ihtimale karşı ona da bir şey söylemedim. Senin için bir şey bıraktı." Girişteki masadan küçük bir kutu aldı ve bana uzattı, ben kapağını çıkarırken merakla içine baktı. İçinde, yıpranmış, kahverengi deri bir cüzdan, katlanmış birkaç kâğıt mendilin arasına yerleştirilmişti.

Kanepede otururken cüzdanı açtım, ön cebinde fotoğrafımın olduğu bir ehliyet vardı ve beni 32 yaşında Yunanistan'dan gelen yasal bir göçmen olan Drys Locke olarak tanıtıyordu, ayrıca bir pasaport ve teorik Yunan doğum belgemin küçük bir kopyası da vardı. Cüzdanın arkasına önemli miktarda yüksek değerli banknot ve bir antika satıcısının kartviziti sıkıştırılmıştı. Kartı çevirdiğimde keskin, düzenli bir el yazısıyla "*Ona seni babamın gönderdiğini söyle ve o güzel kıza iyi bak!*" diye beni selamladı.

Antika altın para arka cebimden yuvarlanarak ağır bir şekilde bacağıma düştü.

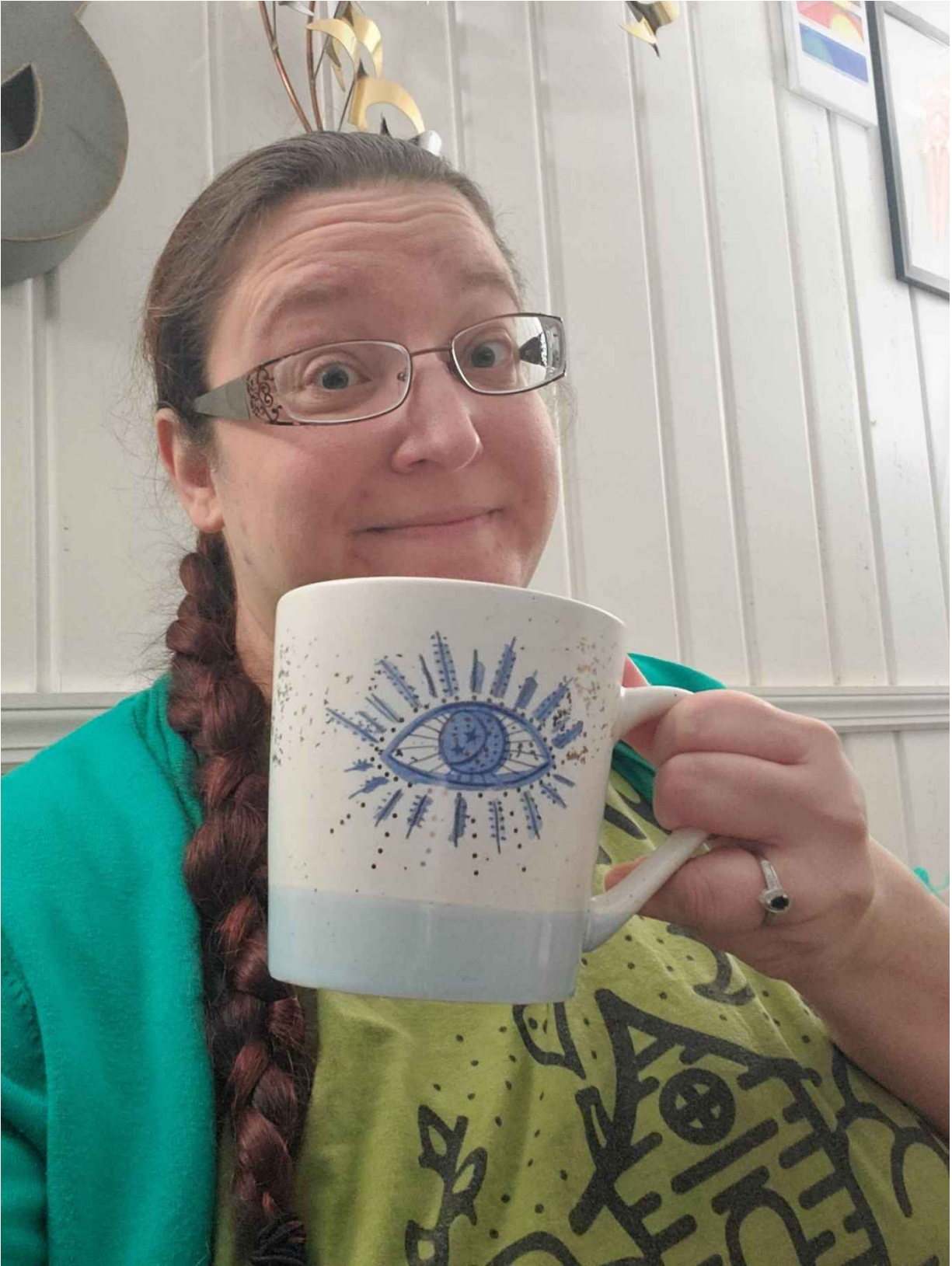
Belki de Zeus bir şeyler öğrenmişti. Her iki durumda da, iyi bir dersin boşa gitmesine izin vermeyecektim. Parayı ve kartı güvenli bir şekilde sehpanın çekmecesine yerleştirdim ve Tana'nın kalkmasına yardım etmek için elimi uzattım.

"Tanrılar konuştu, akşam yemeğine götürecek güzel bir kızım var." Yüzünü tekrar bana çevirip sözsüzce bir öpücük daha talep ederken gülümsedim.

Bana patronluk taslaması çok hoşuma gidiyordu.

***** Son *****

Yazar Hakkında Vera Valentine

Özür dilemeyen bir kitap tutkunu ve hikâye yiyicisi olan Vera Valentine, 40 yılının neredeyse tamamında yazılı kelimelerle ateşli bir aşk ilişkisi sürdürmüştür. New Jersey Pine Barrens'ın lokanta dolu vahşi doğasında büyümüş ve Kuzey Carolina'ya nakledilmiş olan Valentine, kocası, sekiz kedisi ve çoğu ev eğitimi almış iki köpeğiyle birlikte yaşamaktadır.

Paranormal "Neden Seçmelisiniz?" türünün hevesli bir hayranı / Queer Polyam türünün hevesli bir hayranı olarak, yazar şapkasını ilk olarak Eylül 2021'de ringe attı. O zamandan beri, kalemini korku besleyen kriptidler, Paskalya tavşanı uzaylıları ve omegaverse balon hayvan değiştiricileri de dahil olmak üzere baharatlı romantizm, endişe ve kuru mizah dolu bir düzineden fazla kitaba uyguladı.

Kendini kaotik bir kapibara olarak tanımlayan Vera, genellikle sosyal medyada çok fazla zaman geçirirken, yazar arkadaşlarıyla takılırken ya da güvenilir kağıt yardımcısı Bad Idea Book™'a tavşan fikirleri karalarken bulunabilir.

Vera'nın en son projeleri hakkında güncel bilgi almak ve iletişimde kalmak isterseniz, **ValentineVerse.com adresine uğrayarak** onu sosyal medyada takip edebilir, ValentineVerse Bültenine kaydolabilir ve daha fazlasını yapabilirsiniz! :)

Kindle Unlimited'ta da mevcut

- [Carnal Cryptids Serisi](#)
- [Planet Oster: Doğurganlık Füzyonu](#)
- [Squeak](#) ve [Squeal](#)
- [Sap ve Spile](#)
- [Koparılmıs \(Moriverse: Kitap 1\)](#)
- [Hayseed](#)
- [Tatil Hedonizmi Serisi](#) (J.L. Logosz ile birlikte yazılmıştır)
- [Erotik Kazılar](#) (Pamela Bones olarak Clio Evans ile birlikte yazılmıştır)

